

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.10.2010
COM(2010) 608 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL ȘI COMITETUL REGIUNILOR**

Către un Act privind piața unică

**Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de
competitivitate**

**50 de propuneri pentru optimizarea muncii, a activităților comerciale și a schimburilor
reciproce**

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Către un Act privind piața unică

**Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de
competitivitate**

**50 de propuneri pentru optimizarea muncii, a activităților comerciale și a schimburilor
reciproce**

(Text cu relevanță pentru SEE)

INTRODUCERE

Crearea unei mari piețe este un element central al proiectului european al părinților fondatori. Aceștia înțeleseseră cât de importante sunt întâlnirile, realizarea de schimburi comerciale și conlucrarea, punând totodată bazele unei societăți mai bogate, mai creative, mai inteligente, mai juste și mai puternice pe plan mondial. Partajarea unui spațiu de viață economică și socială comun, cu respectarea diversității care ne caracterizează, a **dorinței de a fi împreună**, hrănită și **întărită de interesul de a fi împreună**: aceasta era și este și astăzi ambiția **marii piețe europene**.

Piața comună, Piața Unică, Piața Internă – evoluția de-a lungul timpului a denumirii relevă un dublu fenomen de aprofundare și îmbogățire a mării piețe europene. Dezvoltându-se în jurul celor **patru mari libertăți** de circulație a persoanelor, a mărfurilor, a serviciilor și a capitalurilor, marea piață europeană a fost de asemenea completată și îmbogățită în special prin consolidarea **integrării economice**, prin crearea unei **monede unice** și prin dezvoltarea **politicii de coeziune**. Crearea unei politici de coeziune care să însoțească piața unică este o măsură indispensabilă pentru a garanta că toți cetățenii, indiferent de localizarea lor geografică, vor putea beneficia de ea și își vor putea aduce contribuția la dezvoltarea sa.

La aproape 60 de ani de la crearea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, **contribuția pieței unice este incontestabilă**. În decursul ultimelor două decenii, crearea pieței unice și deschiderea frontierelor s-au numărat printre principalele motoare de creștere în Europa. Efectul combinat al integrării pieței interne, în special prin liberalizarea industriilor de rețea, și al extinderii a condus la crearea a 2,75 milioane de locuri de muncă suplimentare și la o creștere de 1,85% pentru perioada 1992-2009, conform estimărilor Comisiei.

Europa a devenit cea mai vastă economie din lume. Chiar dacă excludem comerțul intraeuropean, rămânem cei mai mari importatori și cei mai mari exportatori. Piața unică este un atu major al competitivității noastre pe plan internațional. Fără ea, nu am juca un rol la fel de important în echilibrul mondial al forțelor economice, într-un moment caracterizat de apariția unor noi actori economici.

Dar, înainte de toate, piața unică oferă în fiecare zi beneficii întreprinderilor și cetățenilor în cadrul activităților lor. Comerțul intraeuropean reprezintă astăzi 17%, respectiv 28% din comerțul mondial de bunuri și servicii. Scăderea cu 70% a costurilor apelurilor de telefonie mobilă sau cu 40% a prețurilor билетelor de avion constituie exemple concrete în acest sens.

Prin „**solidaritățile de fapt**” pe care le creează între europeni și datorită faptului că a știut să se reînnoiască, să se dezvolte și să se îmbogățească de-a lungul timpului, marea noastră piață europeană a rămas, în cursul acestor aproape 60 de ani, piatra de temelie a proiectului european.

Însă lumea de astăzi nu mai este cea din 1985, când Comisia propunea revizuirea profundă care a dus la crearea, la 1 ianuarie 1993, a pieței unice.

Lumea s-a schimbat. Globalizarea a accelerat schimburile comerciale și mutațiile tehnologice și a permis apariția unor noi actori care ne fac concurență chiar în domeniile noastre principale de competență: produsele și serviciile cu valoare adăugată mare. Aceasta reprezintă o dublă provocare pentru Europa: mult mai multă hotărâre în dezvoltarea competențelor noastre în sectoarele cu valoare adăugată mare și ducerea unei politici care să faciliteze participarea întreprinderilor europene, în special a IMM-urilor, la posibilitățile formidabile pe care le oferă acești noi poli de creștere.

Europa însăși s-a schimbat. S-a reunificat, s-a extins și s-a adâncit.

Șocul crizei financiare și economice a afectat toate economiile noastre și toate sectoarele, fragilizând atât întreprinzătorii, cât și lucrătorii și reducând puterea de cumpărare a milioane de consumatori europeni. Piața unică reprezintă unul dintre atuurile noastre în fața acestei crize, deoarece a permis amortizarea efectelor acesteia și, de asemenea, ne va ajuta să ieșim cu bine din criză, constituind astfel un atu cheie pentru viitor.

Din toate aceste motive, Președintele Barroso a încredințat dlui **Mario Monti** misiunea de a prezenta un raport privind relansarea pieței unice. După cum arată **Mario Monti** în raportul său, „realizarea unei piețe unice aprofundate și eficace reprezintă un factor determinant pentru performanța macroeconomică globală a Uniunii”¹. El a adăugat că, „deși acest lucru este mai puțin popular ca niciodată, este totuși mai necesar ca niciodată”². Raportul său propune așadar „o nouă strategie menită să apere piața internă de riscul naționalismului economic, să o extindă pentru a viza noi sectoare esențiale pentru creșterea europeană și să construiască un nivel corespunzător de consens în privința sa”³.

Parlamentul European subliniază, în raportul său din 2010, că „**procesul de integrare a pieței interne nu este un proces ireversibil și existența continuă a pieței unice nu ar trebui considerată de la sine înțeleasă**”.

Această constatare justifică **astăzi un nou nivel de ambiție** pentru politicile privind piața unică, favorizând „o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate”. Pentru a relansa integrarea nefinalizată și pentru a realiza prin aceasta potențialul nostru de creștere în serviciul progresului umanității. Pentru a regăsi, împreună, încrederea în modelul nostru de economie socială de piață, punând din nou europenii în centrul pieței unice. Pentru a propune

¹ Raportul dlui Mario Monti adresat Președintelui Comisiei Europene: „O nouă strategie pentru piața unică”, 9.5.2010, p. 9.

² Raportul dlui Mario Monti citat anterior, p. 24.

³ Raportul dlui Mario Monti citat anterior, p. 9.

o nouă abordare globală a pieței unice care să îi vizeze pe toți cei care activează pe această piață. Pentru a asigura mai bine înțelegerea și respectarea normelor în cadrul Uniunii, precum și aplicarea lor în viața noastră de zi cu zi.

Această abordare reprezintă o abordare tipică pentru o economie socială de piață. Se pleacă de la constatarea că piața unică trebuie să se bucure de sprijinul tuturor actorilor de pe piață: întreprinderile, consumatorii și lucrătorii. Astfel, piața unică va permite Europei să devină competitivă în mod colectiv.

Deoarece piața unică poate oferi un plus de creștere și mai multe locuri de muncă. Potențialul său nu este pe deplin exploatat. Achizițiile publice transfrontaliere au reprezentat doar aproximativ 1,5% din totalul contractelor de achiziții publice atribuite în 2009. În pofida eforturilor semnificative realizate în privința pieței unice a serviciilor, serviciile transfrontaliere nu reprezintă decât 5% din PIB-ul Uniunii, comparativ cu 17% pentru bunurile prelucrate care fac obiectul schimburilor în cadrul pieței unice. În 2008, doar 7% dintre consumatori au recurs la achiziționarea transfrontalieră de produse pe internet⁴.

Conform estimărilor Comisiei⁵, completarea, dezvoltarea și exploatarea pe deplin a pieței unice, în special prin intermediul măsurilor propuse în prezenta comunicare, ar duce la o creștere potențială de aproximativ 4% din PIB în următorii zece ani⁶.

Mai mult, piața unică nu reprezintă un obiectiv în sine. Piața unică reprezintă un instrument care deservește alte politici. Toate acțiunile publice și private, soluțiile găsite în ceea ce privește provocările legate de creștere, coeziune socială și ocuparea locurilor de muncă, securitatea și schimbările climatice vor avea mai multă putere de a reuși dacă piața unică funcționează corect.

Astfel, relansarea pieței unice se prezintă ca un instrument indispensabil al **strategiei UE 2020**. **Strategia UE 2020** propune 7 inițiative emblematice: (i) O Uniune a inovării, (ii) Tineretul în mișcare, (iii) O agendă digitală pentru Europa, (iv) O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, (v) O politică industrială adaptată erei globalizării, (vi) O agendă pentru noi competențe și noi locuri de muncă și (vii) Platforma europeană de combatere a sărăciei. O piața unică modernizată reprezintă fundamentul comun pentru fiecare dintre aceste edificii. Aceasta este pârgia care le va ajuta să genereze creștere și locuri de muncă, creând o dinamică pentru creșterea inteligentă, durabilă și incluzivă și consolidând astfel sinergiile dintre diferitele inițiative emblematice. Anumite elemente ale inițiativelor emblematice contribuie la structurarea funcționării pieței unice și, ca atare, constituie măsuri pentru relansarea acesteia. În consecință, aceste măsuri sunt menționate atât în prezenta comunicare, cât și în inițiativele emblematice, în special în „Agenda digitală pentru Europa”, „O Uniune a inovării” și „O politică industrială adaptată erei globalizării”.

Fără a impune noi constrângeri, **această relansare trebuie să creeze un spațiu de oportunități**. Prin elaborarea și implementarea eficace a unor norme comune, piața unică

⁴ Sursa: serviciile Comisiei.

⁵ Cifre bazate pe modelul „QUEST”.

⁶ Sursa: Serviciile Comisiei. Această estimare se axează pe un anumit număr de măsuri, unele dintre acestea făcând parte din prezenta comunicare (în special măsuri de reducere a sarcinii administrative și de reglementare, precum și de promovare a achizițiilor publice deschise). Având în vedere că o parte semnificativă a acestui impact rezultă din punerea în aplicare a directivei privind serviciile și că este dificil, dacă nu chiar imposibil să se cuantifice impactul unui număr deloc neglijabil de măsuri, și care nu sunt așadar incluse în această estimare, se poate considera că procentul de 4% reprezintă o ipoteză conservatoare.

trebuie să servească la realizarea unei creșteri structurale. Spațiu competitiv și concurențial, ea reprezintă o veritabilă „bază de operațiuni” a europenilor în contextul globalizării. Piața unică să rămână deschisă către lume, fără naivitate, să favorizeze cooperarea cu partenerii noștri comerciali, în special pentru a asigura o mai bună convergență a normelor și standardelor care sunt în vigoare pe diferitele piețe mondiale, pentru obținerea de beneficii reciproce. În acest context, este important să ținem seama de faptul că succesul modelului european se bazează pe capacitatea sa de a conjuga performanța economică și justiția socială și de a mobiliza, în vederea realizării acestui obiectiv, toți actorii economici și partenerii sociali.

Astfel, eforturile noastre trebuie să se îndrepte cu prioritate către ceea ce reprezintă forța economiei europene: cele 20 de milioane de întreprinderi din Europa, în special întreprinderile mici și mijlocii, conduse de fondatorii lor, de lucrătorii, studenții, artizanii și întreprinzătorii care activează pe piața unică și care au nevoie de finanțare pentru a inova, pentru a-și spori competitivitatea și pentru a crea locuri de muncă.

Pentru a ne recăpăta încrederea, trebuie de asemenea **să ne adresăm cetățenilor consumatori ca actori în cadrul pieței unice** și să le permitem să achiziționeze, să investească, să se îngrijească sau să urmeze programe de formare oriunde în Europa. Piața unică trebuie să garanteze tuturor cetățenilor consumatori din Europa accesul la produse sigure și fiabile care respectă standardele și sunt propuse la prețuri competitive. Aceasta s-a realizat deja atât în cazul produselor agricole și alimentare, cât și al produselor prelucrate și trebuie să devină realitate - și să fie percepută ca atare – în multe alte domenii de activitate, în special în cazul serviciilor, inclusiv al serviciilor de interes economic general și al serviciilor financiare de retail.

Pentru a face față acestor provocări, pentru a restabili încrederea și a relansa o creștere atât durabilă, cât și echitabilă, Europa trebuie să fie în măsură să se angajeze cu forță și determinare. **Acesta este un angajament colectiv la nivel european necesar**, o asumare a obiectivelor și mijloacelor de către toți actorii – europeni, naționali sau regionali, publici și privați, economici și sociali.

Comisia supune astăzi dezbaterii publice însăși esența acestui Act. Punerea sa în aplicare va face posibilă, pe de o parte, exploatarea importantelor posibilități de creștere deținute de economia digitală, de sectorul serviciilor, precum și de mutațiile legate de mediu și de schimbările climatice, precum și, pe de altă parte, crearea unui consens în favoarea acestora, prin soluționarea preocupărilor identificate de Mario Monti⁷. Comisia dorește să inițieze o amplă dezbateră publică cu durata de patru luni, la nivelul întregii Europe, cu privire la relansarea pieței unice. **La finele acestei dezbateri publice, Comisia va propune celorlalte instituții pecetluirea angajamentului lor cu privire la versiunea definitivă a Actului.**

Realizarea acestui Act privind piața unică va permite marcarea în mod dinamic a celei de-a 20-a aniversări a pieței unice, care va avea loc la sfârșitul anului 2012.

Acest Act este adoptat în paralel cu „Raportul privind cetățenia UE 2010: eliminarea obstacolelor din calea drepturilor cetățenilor UE” care se axează pe înlăturarea obstacolelor cu care se confruntă cetățenii europeni în viața de zi cu zi, de exemplu atunci când călătoresc, studiază, se căsătoresc, ies la pensie, achiziționează sau moștenesc un bun sau votează într-un alt stat membru.

⁷ Raportul citat anterior, p. 38.

Actul privind piața unică și Raportul privind cetățenia sunt inițiative complementare, care vizează înlăturarea fragmentării persistente a Uniunii Europene în domenii de interes direct pentru cetățeni, precum și concretizarea, în consecință, a angajamentului de a crea o Europă a cetățenilor și o piață unică eficace, ca răspuns la nevoile cetățenilor și întreprinderilor și conform așteptărilor acestora.

1. O CREȘTERE PUTERNICĂ, DURABILĂ ȘI ECHITABILĂ PENTRU ÎNTREPRINDERI

În UE există 20 de milioane de întreprinderi, care pun la dispoziție 175 de milioane de locuri de muncă și furnizează bunuri și servicii celor 500 de milioane de consumatori din UE, precum și multor alții din lume. **Piața unică reprezintă un factor determinant pentru competitivitatea acestor întreprinderi.** Ea trebuie să le ofere un mediu propice și să le încurajeze să se dezvolte, să achiziționeze, să vândă, să investească liber în întreaga Europă și în afara acesteia. **Întreprinderile mici și mijlocii prezintă cel mai mare potențial din punctul de vedere al locurilor de muncă; rolul lor pe piața unică merită o atenție deosebită și luarea de măsuri special concepute pentru a răspunde preocupărilor lor.**

Libera circulație a bunurilor și serviciilor constituie două dintre libertățile fundamentale înscrise în tratate. Libera circulație a mărfurilor este unul dintre primele succese ale pieței unice. Întărită de eliminarea frontierelor în cadrul pieței unice în 1993, aceasta a dus la o creștere foarte mare a ofertei de produse pentru consumatorii din UE, la prețurile cele mai mici. Pentru menținerea acestei oferte, politicile UE au ca scop să asigure faptul că nu există niciun obstacol nejustificat care să limiteze circulația mărfurilor. În paralel, ele caută să garanteze faptul că mărfurile aflate în circulație pe piața unică nu sunt periculoase pentru consum. Acest ultim obiectiv necesită o atenție deosebită în ceea ce privește supravegherea piețelor și combaterea pirateriei și contrafacerii.

Fragmentarea pieței unice este adesea citată de întreprinderi ca fiind un handicap în calea competitivității lor. **Diversitatea reglementărilor naționale constituie, în fapt, o povară considerabilă** pentru întreprinderi, ducând la întârzieri în privința investițiilor și la limitarea economiilor de scară și a sinergiilor, și creând bariere la intrarea pe piață. Prin urmare, este necesară o mai bună integrare a piețelor și suprimarea obstacolelor, identificând cu precizie domeniile în care lipsa coordonării și a armonizării dăunează bunei funcționări a pieței unice.

Concurența la nivel mondial este în creștere. Economia europeană trebuie să facă față unor noi provocări și să utilizeze aceste noi oportunități în perspectiva unei dezvoltări durabile. **Atuurile sale trebuie consolidate, aceasta trebuind să poată face față acestor provocări în condiții de echitabilitate.**

Politicile industriale necesită o mai bună construcție a pieței și un cadru adecvat pentru crearea și dezvoltarea de oferte europene. Europa trebuie să poată menține poziții vitale în cadrul concurenței la nivel mondial. Construcția pieței, sprijinirea cercetării și inovării, dezvoltarea agendei digitale și comerțul online, precum și mijloacele de finanțare reprezintă condiții esențiale pentru ca tentativa de consolidare a industriilor noastre și a ofertei europene în general, de-a lungul întregului lanț valoric, să se bucure de succes.

Încă de la începutul crizei, Uniunea Europeană a luat măsuri urgente pentru a reface funcționarea și stabilitatea piețelor financiare. De asemenea, trebuie luate măsuri suplimentare pentru a se garanta că sistemul financiar nu este doar mai stabil, **ci acționează în favoarea economiei reale și încurajează o creștere economică durabilă.** În prezent se află în curs de adoptare sau de dezbatere numeroase măsuri cu privire la transparența piețelor, la

supraveghere, la stabilitatea financiară, la responsabilitate și la protecția consumatorilor de produse financiare sau la prevenirea crizelor. Uniunea Europeană s-a angajat să adopte toate propunerile de reformă cu privire la acest subiect până la sfârșitul anului 2012. Va trebui creat un cadru european pentru dezvoltarea investițiilor pe termen lung și se vor institui mijloace suplimentare de orientare a fondurilor private către aceste investiții.

Obiectivele strategiei UE 2020 de modernizare a economiei europene vor necesita investiții considerabile. Uniunea Europeană poate sprijini deja aceste proiecte prin furnizarea de orientări strategice coerente pentru investitorii care iau decizii pe mai multe zeci de ani și prin instituirea cadrului de reglementare adecvat. Bugetul Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții pot contribui la atragerea de finanțări private pentru aceste proiecte.

În această lume complexă și în continuă schimbare, **Europa reprezintă placa turnantă pentru reflecție și acțiune în contextul globalizării.** Piețele au o dimensiune mondială: Europa trebuie să își apere interesele și valorile cu mai multă siguranță de sine și în spiritul reciprocității și al avantajului reciproc. Politica europeană trebuie să aibă ca scop realizarea de progrese, la nivel internațional, în privința convergenței normelor și standardelor. Și, pentru a răspunde imperativului competitivității globale, piața unică trebuie într-adevăr să constituie, pentru întreprinderile europene o „bază de operațiuni” în cadrul căreia acestea să se poată dezvolta și plecând de la care să poată desfășura schimburi comerciale cu lumea întregă.

Piața unică trebuie să devină o realitate, pentru a oferi fondatorilor, producătorilor și consumatorilor dimensiunea continentală de care au nevoie pentru a asigura dezvoltarea economiei. Doar creșterea durabilă garantează crearea de locuri de muncă durabile. Libera circulație și o concurență sănătoasă și deschisă sunt, de asemenea, instrumente indispensabile pentru creștere și progres și permit abordarea provocărilor demografice, de mediu și sociale.

1.1. Încurajarea și protejarea creației

Pentru a putea face față mai bine concurenței internaționale, este vital ca întreprinderile, inventatorii și creatorii noștri să poată evolua, la nivelul pieței unice, într-un cadru cât mai favorabil inovării și creației.

Acest cadru trebuie să ofere acces la instrumente performante de protecție, în special în domeniul combaterii contrafacerii și pirateriei.

Propunerea nr. 1: Parlamentul European și Consiliul ar trebui să depună toate eforturile pentru adoptarea propunerilor privind brevetul UE, regimul său lingvistic și sistemul unificat de soluționare a litigiilor. Obiectivul este ca primele brevete UE să fie eliberate în 2014.

Persistența fragmentării sistemului de brevete constituie o piedică semnificativă în calea inovării și accesului la protecția conferită de acestea întreprinderilor europene, în special IMM-urilor, centrelor de cercetare și inventatorilor. Un asemenea sistem de protecție a brevetelor, inutil de complex și costisitor, contribuie la frânarea cercetării și inovării în Europa, comparativ cu alte părți ale lumii, precum SUA sau Japonia. Lipsa unei protecții uniforme în cadrul pieței unice și costurile ridicate ale protejării brevetelor duc la fragmentarea sistemului de protecție. Costurile ridicate ale litigiilor multiple, în mai multe state membre, împiedică accesul la justiție. Eventuala divergență a hotărârilor, existentă în mai multe state membre, antrenează o lipsă de certitudine juridică, ceea ce face ca schimburile comerciale transfrontaliere să fie mai dificile și mai costisitoare. Introducerea unui brevet al

Uniunii Europene și a unui sistem jurisdicțional unificat pentru brevete este de o importanță crucială pentru stimularea competitivității europene și pentru încurajarea cercetării și inovării în Europa; aceasta ar permite reducerea costurilor și a complexității sistemului, atât pentru obținerea, cât și pentru revendicarea drepturilor respective în Europa.

Propunerea nr. 2: Comisia va propune o directivă-cadru privind gestionarea drepturilor de autor în 2011, în scopul deschiderii accesului la conținuturile online prin ameliorarea guvernantei, a transparenței și a gestionării electronice a drepturilor de autor. Comisia va propune, de asemenea, o directivă privind operele orfane.

Absența unui cadru european pentru gestionarea eficace a drepturilor de autor în cadrul Uniunii complică în mod semnificativ punerea la dispoziție, online, a cunoștințelor și a bunurilor culturale. Crearea unei piețe digitale europene unice necesită utilizarea eficace a potențialului diseminării online, ameliorând disponibilitatea conținutului creativ și garantând totodată, pentru titularii drepturilor de autor o remunerare și o protecție adecvată în ceea ce privește operele lor. Comisia este conștientă de faptul că diferitele regimuri naționale de taxare a copiilor private afectează serviciile transfrontaliere de vânzări și crearea de medii de sprijin. Comisia va ține seama de consultările între diferitele părți interesate pentru a identifica elementele unei soluții solide.

De asemenea, este vorba și de punerea unei veritabile piețe unice la dispoziția europenilor celor mai obișnuiți să folosească mediul online pentru divertisment și aprovizionare. Generațiile care au crescut cu internetul nu ar accepta ca beneficiile pieței unice să fie destinate exclusiv mărfurilor fizice. Prin urmare, libertățile pieței unice trebuie extinse la serviciile online, asigurând în același timp o protecție sporită în ceea ce privește creația și proprietatea intelectuală.

Propunerea nr. 3: În 2010, Comisia va propune un plan de acțiune împotriva contrafacerii și pirateriei, cuprinzând măsuri legislative și nelegislative. În plus, în 2011 Comisia va înainta propuneri legislative în special pentru a adapta cadrul legislativ la nevoile apărute ca urmare a dezvoltării internetului, precum și pentru a consolida acțiunile autorităților vamale în acest domeniu și va reexamina strategia sa cu privire la punerea în practică a drepturilor de proprietate intelectuală în țările terțe.

Contrafacerea și pirateria duc la pierderea în fiecare an, de către economia europeană, a miliarde de euro și milioane de locuri de muncă. OCDE a estimat că este posibil ca, în 2007, comerțul cu bunuri contrafăcute să se fi ridicat la 188 miliarde EUR⁸. Un studiu Eurobarometru publicat în iunie 2009 a relevat că între un sfert și o treime din cetățenii europeni consideră că achiziționarea de produse contrafăcute este justificabilă, din diverse motive⁹. În pofida unor ameliorări, lipsa unor dispoziții suficient de solide și coordonate pentru implementarea protecției drepturilor de proprietate intelectuală a constituit o piedică în calea combaterii contrafacerii și pirateriei.

⁸ OCDE (2007), *The Economic Impact of Counterfeiting and Piracy*, Paris.

⁹ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_263_en.pdf.

1.2. Promovarea de noi abordări pentru o creștere durabilă

Provocări societale majore precum schimbările climatice, siguranța aprovizionării cu energie sau modificările demografice reprezintă oportunități semnificative de creștere pentru întreprinderile europene, în perspectiva cererii viitoare, la nivel mondial, de tehnologii și soluții pentru rezolvarea acestor provocări. Actul privind piața unică ar trebui utilizat ca o pârghie pentru a profita de aceste oportunități. În acest sens, inițiativele care permit instituirea unui mecanism de standardizare mai eficace, a unei fiscalități a energiei mai coerente în ansamblul pieței, urmărirea dezvoltării pieței unice a serviciilor sau a apărării sau dezvoltarea ofertei de produse de înaltă calitate ecologică par deosebit de promițătoare. Punerea în aplicare a acestor acțiuni s-ar putea înscrie în cadrul mai general al inițiativei privind politica industrială – inițiativă emblematică din agenda UE2020 – care va fi luată în curând de Comisie. Procesul de „evaluare reciprocă” a directivei privind serviciile va trebui de asemenea monitorizat în vederea unei și mai mari dezvoltări a acestui sector esențial pentru economia europeană. Pe lângă aceasta, raportul privind sectorul serviciilor de distribuție a revelat învățăminte importante referitoare la funcționarea pieței serviciilor¹⁰. **În plus, după cum s-a subliniat în „Agenda digitală” a Comisiei, potențialul de creștere și oferta largă de bunuri și servicii pe care piața digitală o poate furniza trebuie să fie pe deplin utilizate.** În fine, ceea ce este valabil pentru instrumentul general reprezentat de directivă este, de asemenea, valabil pentru sectoare specifice precum serviciile de transport, care constituie adevăratul „sistem nervos” al pieței unice.

Propunerea nr. 4: Comisia și statele membre vor coopera pentru a monitoriza evoluția pieței interne a serviciilor pe baza procesului de „evaluare reciprocă” a directivei privind serviciile, implementat în prezent de statele membre și de Comisie. În 2011, Comisia va indica măsurile concrete care trebuie luate în acest scop, inclusiv în sectorul serviciilor pentru întreprinderi.

Economia serviciilor este un sector crucial pentru redresarea economică a Europei. Ea reprezintă peste 70% din totalul locurilor de muncă și al creării nete de locuri de muncă în cadrul pieței unice. O piață unică a serviciilor care funcționează bine va ajuta cetățenii și întreprinderile, în special IMM-urile, să beneficieze de atuurile pe care le oferă, furnizându-le servicii de mai bună calitate la prețuri și pe piețe mai competitive. Directiva privind serviciile a constituit o etapă importantă în direcția creării unei veritabile piețe unice pentru servicii. Conform unui studiu recent, realizările directivei, la nivelul Uniunii Europene, s-ar putea ridica la o valoare între 60 și 140 miliarde EUR, ceea ce reprezintă un potențial de creștere de 0,6-1,5% din PIB, conform unor estimări conservatoare¹¹.

Rezultatele procesului de evaluare reciprocă furnizează, pentru prima dată, o radiografie privind funcționarea unei părți substanțiale a pieței interne a serviciilor (directiva reglementează activități care reprezintă 40% din PIB și din locurile de muncă la nivel european). Acest amplu exercițiu a revelat necesitatea examinării de către Comisie și statele membre, împreună și mai îndeaproape, a funcționării în practică a cadrului de reglementare aplicabil anumitor sectoare în creștere. Este oportun să se procedeze, împreună, la efectuarea unui „test de performanță a pieței interne” pentru a garanta că aceasta oferă rezultatele

¹⁰ http://ec.europa.eu/internal_market/retail/docs/monitoring_report_en.pdf.

¹¹ *Expected economic benefits of the European Services Directive*, Biroul de analiză a politicilor economice al Țărilor de Jos (CPB), noiembrie 2007.

preconizate în ceea ce privește creșterea, locurile de muncă și inovarea. Instrumentele de transparență și de dialog cu statele membre instituite prin directiva privind serviciile vor trebui de asemenea utilizate în acest sens. Trebuie evaluată și necesitatea unei inițiative specifice vizând asigurarea unei implementări mai eficace și mai pragmatice a drepturilor furnizorilor și beneficiarilor de servicii în cadrul pieței unice. Un alt exemplu de domeniu care trebuie examinat este cel al sectorului serviciilor pentru întreprinderi, care este un factor major al competitivității industriei europene.

Propunerea nr. 5: Până la sfârșitul lui 2011, Comisia va adopta inițiative care vizează dezvoltarea comerțului electronic pe piața internă. Acestea se vor concentra în special asupra problemelor întâlnite de consumatori în economia digitală. Acestea vor include o comunicare privind funcționarea comerțului electronic și, pe lângă aceasta, orientări pentru statele membre referitoare la garantarea aplicării efective a dispoziției din directiva privind serviciile care vizează combaterea discriminărilor împotriva beneficiarilor de servicii pe motiv de naționalitate sau loc de reședință.

Pentru a construi o piață internă capabilă să își desfășoare întregul potențial de creștere și, în același timp, să răspundă la așteptările cetățenilor este esențial să se abordeze problema dezvoltării insuficiente a comerțului electronic. În fapt, comerțul electronic nu reprezintă astăzi decât între 2 și 4% din ansamblul comerțului, cel transfrontalier reprezentând doar o mică parte din acesta. Piața unică digitală este unul dintre sectoarele în care încrederea (și achizițiile) consumatorilor rămân la nivelul cel mai scăzut. Prea des, consumatorii care încearcă să achiziționeze produse sau servicii oferite online de operatori economici din alte state membre sunt împiedicați să o facă sau sunt victime ale discriminărilor fondate pe naționalitate sau pe locul de reședință. Această situație nu reprezintă doar simptomul unei funcționări defectuoase a pieței. Mai important, ea constituie cauza frustrării și lipsei de încredere a cetățenilor în oportunitățile oferite de piața unică. Directiva privind serviciile interzice comercianților cu amănuntul să aplice consumatorilor un tratament diferit în funcție de naționalitatea sau locul de reședință al acestora, inclusiv în ceea ce privește mediul online, cu excepția cazului în care acest lucru este justificat în mod obiectiv, de exemplu din cauza costurilor de transport diferite. Noi orientări având ca scop să ajute autoritățile naționale la implementarea acestei clauze de nediscriminare din directiva privind serviciile (articolul 20) vor fi adoptate în al doilea semestru al anului 2011 și vor detalia modul în care ar putea fi invocate aceste motive obiective. Însă chestiunea accesului egal al consumatorilor europeni la comerțul electronic dintr-un alt stat membru nu trebuie să reprezinte, în fapt, decât o parte a unei politici mai largi de dezvoltare a comerțului electronic pentru ameliorarea accesului cetățenilor la comerț în general. În primul semestru al anului 2011, Comisia va adopta o comunicare având ca scop studierea obstacolelor din calea dezvoltării comerțului electronic, propunerea de căi de acțiune și evaluarea directivei privind comerțul electronic. În paralel, Comisia va oferi detalii comprehensibile referitoare la drepturilor utilizatorilor de servicii online, prin publicarea, până în 2012, a unui cod al drepturilor online în UE¹².

¹² Astfel cum s-a anunțat în „O agendă digitală pentru Europa” și în Raportul din 2010 privind cetățenia.

Propunerea nr. 6: Comisia va propune în 2011 o modificare a cadrului de reglementare a standardizării, pentru ca procedurile de standardizare să devină mai eficiente, mai eficiente și mai participative și pentru a extinde la servicii utilizarea acestor proceduri.

Introducerea de standarde europene pentru produse a reprezentat un instrument esențial pentru a garanta cetățenilor bunuri și servicii de bună calitate, care să nu pună în pericol sănătatea, și pentru a permite întreprinderilor să utilizeze cu ușurință standarde inovatoare și recunoscute la nivel internațional. Cu toate acestea, există încă o marjă de dezvoltare a cadrului actual de standardizare, în consultare cu organismele naționale de standardizare, pentru a permite o stabilire mai rapidă a standardelor în conformitate cu evoluțiile tehnologice și pentru a permite totodată tuturor persoanelor interesate (întreprinderi, consumatori, persoane publice) să participe din plin la elaborarea standardelor. De asemenea, ar putea fi necesar un cadru mai clar pentru standardizarea în domeniul serviciilor, astfel încât să se permită o abordare coerentă în acest sens în cadrul pieței unice.

Propunerea nr. 7: În 2011, Comisia va adopta o carte albă privind politica în domeniul transporturilor, care va propune o serie de acțiuni destinate în special să elimine obstacolele reziduale identificate între modurile de transport și între sistemele de transport naționale.

Transporturile reprezintă sistemul nervos al oricărei economii. Acest lucru este perfect ilustrat de efectele asupra economiei a problemelor de transport apărute ca urmare a erupției vulcanului Eyjafjallajökull din luna aprilie a anului trecut. Unul dintre pilonii cei mai importanți ai unei economii moderne este, în fapt, capacitatea sistemului său de transport de a transporta bunurile și persoanele, cât mai fluid posibil, la locul necesar sau dorit, la momentul dorit. Astfel, astăzi mai mult decât oricând, serviciile de transport joacă un rol esențial în ceea ce privește creșterea economică și crearea de locuri de muncă, acestea deținând o importanță strategică în materie de reconciliere a cererii și ofertei. În paralel, întrucât contribuie la scoaterea din izolare a anumitor zone și reunește oamenii, acestea constituie un ingredient esențial pentru îmbunătățirea calității vieții. Prin urmare, realizarea unui sistem de transport european unic, interconectat și eficient este vitală pentru asigurarea mobilității fluide a bunurilor, persoanelor și serviciilor – libertăți esențiale și elemente fondatoare ale pieței interne. În prezent, realizarea unui sistem de transport unic este întârziată de o serie de obstacole de ordin tehnic, administrativ și reglementar care stau în calea competitivității pieței interne a transportului co-modal, în special, și a creșterii economice din Europa în general.

Propunerea nr. 8: În 2011, Comisia va adopta o propunere având ca scop revizuirea directivei privind impozitarea energiei, pentru a reflecta mai bine obiectivele climatice și energetice ale UE în contextul fiscal, reducând nivelurile minime de acciză pe emisiile de CO2 și pe conținutul energetic.

Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 stabilește cadrul european de impozitare a produselor energetice și energiei electrice și vizează în principal asigurarea bunei funcționări a pieței interne, evitând astfel denaturarea concurenței între consumatorii de energie. Cu toate acestea, ea nu tratează suficient obiectivele UE referitoare la combaterea schimbărilor climatice și la utilizarea mai eficientă a energiei. Prin urmare, nu permite statelor

membre să utilizeze instrumentul fiscal în mod optim. Propunerea va viza, în special, asigurarea unui tratament coerent al surselor de energie în cadrul directivei și, prin urmare, a unei veritabile egalități de tratament pentru consumatorii de energie, indiferent care este sursa de energie utilizată. Astfel, ea va asigura, de asemenea, o articulare adecvată între, pe de o parte, impozitarea energiei și, pe de altă parte, sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, evitându-se suprapunerea celor două sisteme.

Propunerea nr. 9: Comisia va propune o inițiativă având ca scop instituirea unui grup la nivel înalt privind serviciile pentru întreprinderi, cu scopul de a studia deficiențele pieței și aspectele legate de standardizare, inovare și comerț internațional în sectoare precum logistica, gestionarea instalațiilor, marketingul și publicitatea¹³.

În pofida directivei privind serviciile, crearea unei piețe unice a serviciilor pentru întreprinderi rămâne în continuare o provocare. Raportul intitulat „Către o piață internă a comerțului și distribuției mai eficace și mai echitabilă până în 2020”¹⁴ conține o serie de exemple în acest sens. În acest context, coexistența a numeroase norme naționale divergente vizând reglementarea acestui sector, în special în ceea ce privește practicile neloiale, poate afecta buna funcționare a pieței comerțului și distribuției. O inițiativă care să vizeze reglementarea relațiilor dintre profesioniști („business to business”) ar permite protejarea diferiților operatori din cadrul lanțului de aprovizionare, permițând în același timp apariția treptată a unei piețe unice a comerțului și distribuției mai eficace și mai echitabile care să respecte așteptările consumatorilor și ale producătorilor în materie de competitivitate a prețurilor. Activitatea Comisiei în domeniul competitivității industriei agroalimentare au demonstrat necesitatea de a acționa în acest sens.

Propunerea nr. 10: Comisia va examina, înainte de 2012, oportunitatea unei inițiative cu privire la amprenta ecologică a produselor, urmărind să răspundă la problema impactului pe care produsele îl au asupra mediului, inclusiv privind emisiile de CO₂. Inițiativa va examina modalitățile de stabilire a unei metodologii comune la nivel european pentru evaluarea și indicarea acestora.

Anumite sectoare industriale și anumite state membre și-au elaborat propriile standarde pentru măsurarea impactului asupra mediului. Aceasta a avut ca efect proliferarea în UE a unor standarde divergente și incompatibile, ceea ce riscă să creeze piedici în calea liberei circulații a bunurilor și serviciilor pe piața unică, prin impunerea de numeroase cerințe care trebuie îndeplinite de întreprinderi, cu costuri ridicate.

Propunerea nr. 11: La începutul anului 2011, Comisia va prezenta un plan de eficacitate energetică, pentru a exploata potențialul semnificativ de economisire a energiei prin completarea politicilor existente în toate sectoarele consumatoare de energie.

¹³ Comunicare privind politica industrială, COM(2010) 614, 27.10.2010.

¹⁴ Raport din 5.7.2010. V.: http://ec.europa.eu/internal_market/retail/docs/monitoring_report_ro.pdf.

Este posibil să se reexamineze cadrul proiectării ecologice, cu scopul de a garanta aplicarea cerințelor pieței unice a produselor în întreaga Uniunea Europeană. De asemenea, ar trebui elaborate abordări pentru o mai bună direcționare și o mai bună utilizare a fondurilor publice și a procedurilor de piață, care ar stimula dezvoltarea piețelor eficienței energetice în UE, în special în ceea ce privește renovarea clădirilor și mobilitatea urbană durabilă. Planul va viza și necesitatea unui cadru comun european care să stabilească rolul activ al furnizorilor de energie în ceea ce privește economisirea de energie de către clienții lor și să sprijine dezvoltarea piețelor europene de servicii energetice. De asemenea, ar putea propune consolidarea politicilor europene pentru soluții durabile în domeniul aprovizionării cu energie (cogenerare, încălzire și răcire).

1.3. Pentru întreprinderile mici și mijlocii

Sursă de inovare și de locuri de muncă, IMM-urile europene sunt viitoarele mari întreprinderi de mâine. De aceea, piața unică trebuie să asigure în special instituirea unui mediu juridic favorabil creării și dezvoltării IMM-urilor. În acest cadru, accesul la finanțare apare ca un aspect esențial.

Propunerea nr. 12: În 2011, Comisia va adopta un plan de acțiune pentru ameliorarea accesului IMM-urilor la piețele de capital. Acesta va cuprinde măsuri având ca scop ameliorarea vizibilității IMM-urilor pentru investitori, crearea unei rețele eficiente de burse sau piețe reglementate special dedicate IMM-urilor și o mai bună adaptare la IMM-uri a obligațiilor privind cotarea și publicitatea.

Una dintre principalele probleme cu care se confruntă IMM-urile în privința sprijinirii dezvoltării lor este dificultatea accesului la capital. Acesta este un factor decisiv pentru a renunța la lansarea de noi produse, la investițiile în noi utilaje de producție sau la angajarea de personal. Însă capitalul social este deseori concentrat pe piețe foarte mari, în detrimentul întreprinderilor mai mici care caută să obțină fonduri. Există mai multe motive pentru aceasta: adesea, IMM-urile nu au o vizibilitate suficientă pentru investitorii potențiali sau cerințele impuse pentru a fi cotate pe piețele de capital sunt extrem de complicate. Ameliorarea accesului IMM-urilor la finanțare constituie o prioritate politică majoră. Dinamizarea segmentului deținut de IMM-uri pe piețele financiare reprezintă un element esențial în această privință. Această inițiativă va fi elaborată în strânsă colaborare cu Forumul privind finanțarea IMM-urilor.

Propunerea nr. 13: Până la sfârșitul anului 2010, Comisia va evalua inițiativa referitoare la IMM-uri („Small Business Act”), pentru a asigura, între altele, aplicarea principiului de a gândi mai întâi la scară mică („Think Small First”) în politică și în procedura legislativă, în scopul realizării unei legături strânse între „Small Business Act” și strategia Europa 2020.

Inițiativa „Small Business Act” pentru Europa constituie principalul instrument pentru promovarea competitivității și a spiritului întreprinzător al IMM-urilor pe piața unică și în afara acesteia. Reexaminarea acestuia va consolida implementarea acțiunilor sale (în special a principiului de a gândi mai întâi la scară mică) și îl va alinia la strategia Europa 2020, propunând noi acțiuni în domenii precum internaționalizarea IMM-urilor.

Propunerea nr. 14: În 2011, Comisia va propune o revizuire a directivelor privind standardele contabile, în vederea simplificării obligațiilor de raportare financiară și a reducerii constrângerilor administrative, în special a celor care afectează IMM-urile.

Normele contabile actuale sunt depășite și conțin cerințe ce constituie sarcini administrative inutile, în special pentru IMM-uri și microîntreprinderi.

1.4. Finanțarea inovării și investițiile pe termen lung

Accesul la finanțare este esențial pentru inovare și pentru creșterea durabilă. De asemenea, este de dorit ca întreprinderile să poată elabora strategii pe termen lung. În fine, economiile private trebuie să poată fi mobilizate în mod eficace – dacă este cazul, în cooperare cu investițiile publice – pentru a realiza investiții masive în anumite infrastructuri necesare pentru succesul strategiei Europa 2020. Piețele financiare joacă un rol esențial în acest sens și cadrul de reglementare nu ar trebui să genereze denaturări susceptibile să acționeze în detrimentul investițiilor pe termen lung. Implementarea Comunicării din 2 iunie 2010 a Comisiei privind reglementarea serviciilor financiare în folosul creșterii sustenabile¹⁵ ar trebui să permită întărirea rolului acestor piețe în favoarea economiei reale. Cu toate acestea, este necesar să se exploreze, de asemenea, noi căi care să permită dezvoltarea unor modalități de guvernare a întreprinderilor, a unor forme inovatoare de stimulare a anumitor tipuri de investiții sau a unor modalități eficace de cooperare între sectorul privat și cel public, care să contribuie, dacă este necesar, la lărgirea „orizontului” politicilor de investiții.

Propunerea nr. 15: Comisia va avea în vedere favorizarea creării de împrumuturi obligatate private pentru finanțarea proiectelor europene („project bonds”).

O modalitate importantă de mobilizare a investițiilor private în beneficiul obiectivelor strategiei Europa 2020 ar fi să se completeze lacunele de finanțare privată de la bugetul Uniunii Europene, mai ales deoarece acest lucru are deja loc în prezent. Revizuirea bugetară a propus modalități prin care se poate amplifica impactul bugetului. Cu instrumente financiare inovatoare, fondurile europene ar fi utilizate în parteneriat cu sectorul bancar și cu sectorul privat, în special prin intermediul Băncii Europene de Investiții (BEI). Acestea ar deveni normă pentru proiectele cu potențial comercial pe termen lung. O inițiativă importantă este proiectul privind „project bonds”, care ar fi emise de sectorul privat și pentru care s-ar utiliza fonduri de la bugetul european în vederea consolidării ratingului lor pentru a atrage finanțare de către BEI, alte instituții financiare și investitori privați pe piețele de capital, precum fondurile de pensii și societățile de asigurare.

Propunerea nr. 16: Comisia va explora măsuri capabile să încurajeze o contribuție mai activă a investițiilor private – în special pe termen lung - la realizarea obiectivelor strategiei Europa 2020. Aceste măsuri s-ar putea referi la o reformă în domeniul guvernării întreprinderilor, la crearea de stimulente pentru investițiile durabile și etice pe termen lung necesare pentru o creștere inteligentă, ecologică și incluzivă. În plus, până în 2012, Comisia

¹⁵ COM(2010) 301.

va lua măsuri astfel încât fondurile cu capital de risc stabilite în orice stat membru să poată opera și investi liber în Uniunea Europeană (dacă este cazul, prin adoptarea unui nou regim legislativ). Ea va încerca să elimine orice tratament fiscal nefavorabil activităților transfrontaliere.

Este de dorit să se creeze condițiile pentru o mobilizare mai activă a economiilor private în sprijinul investițiilor, în special al investițiilor care, prin criteriile pe care le respectă, contribuie în modul cel mai eficace la realizarea obiectivelor strategiei Europa 2020. Lipsa accesului la finanțare este unul dintre motivele menționate cel mai des de întreprinderi ca reprezentând un obstacol în calea dezvoltării lor și a creării de locuri de muncă. Este deosebit de necesar nu numai să se amelioreze accesul la finanțare al IMM-urilor, ci și să se creeze mecanisme de stimulare care să încurajeze toate formele de investiții durabile sau care să sprijine o strategie pe termen lung. Finanțarea corespunzătoare a infrastructurilor europene de care depinde succesul strategiei Europa 2020 este de asemenea un imperativ. În acest sens, Comisia va analiza în ce măsură reforma în domeniul guvernancei întreprinderilor, crearea de etichete de investiție sau de metode de evaluare independentă a investițiilor pot contribui la aceste obiective.

Capitalul de risc constituie o sursă de finanțare esențială, în special pentru întreprinderile nou-înființate („start-up”) inovatoare. Cu toate acestea, accesul la capitalul de risc în Uniunea Europeană este complicat de existența unor piețe de capital de risc fragmentate și neperformante. Trebuie să existe un mediu de reglementare care să permită fondurilor cu capital de risc să opereze în toată Uniunea Europeană, precum și o coordonare a normelor fiscale, pentru a se evita riscul dublei impunerii.

Propunerea nr. 17: După evaluarea legislației europene în domeniul achizițiilor publice, aflată în curs, și pe baza unei consultări la scară largă, Comisia va înainta, cel târziu în 2012, propuneri legislative având ca scop simplificarea și modernizarea normelor europene, pentru a fluidiza atribuirea contractelor de achiziții, precum și permiterea unei mai bune utilizări a achizițiilor publice în sprijinul altor politici.

Bunurile și serviciile achiziționate de administrațiile publice constituie aproape 17% din PIB-ul UE. Legislația europeană în domeniul achizițiilor publice are ca obiectiv crearea unei piețe transeuropene deschise și concurențiale pentru marile achiziții publice, ducând astfel la economisirea de către contribuabili a mai multor miliarde de euro pe an. În același timp, achizițiile publice pot reprezenta un vector de sprijin important pentru, de exemplu, inovare, protecția mediului sau crearea de locuri de muncă. Interacțiunea complexă dintre normele europene și cele naționale face deseori ca procedurile administrative de achiziții publice să fie foarte dificile. Participarea la licitații a întreprinderilor din alte state membre rămâne la un nivel foarte scăzut¹⁶.

¹⁶ Achizițiile publice transfrontaliere nu au reprezentat decât în jur de 1,5% din totalul contractelor de achiziții publice atribuite în 2009. Intensitatea schimburilor comerciale în domeniul achizițiilor publice este mult mai scăzută decât în cazul achizițiilor din sectorul privat, ceea ce sugerează că nu s-a profitat pe deplin de avantajele comerțului și concurenței transfrontaliere.

Propunerea nr. 18: În 2011, Comisia va adopta o inițiativă legislativă privind concesionările de servicii. Existența unor norme clare și proporționate va permite ameliorarea accesului la piață pentru întreprinderile europene, garantându-se astfel transparența, egalitatea de tratament și condiții egale de concurență pentru operatorii economici. Acestea vor încuraja parteneriatele public-private și vor dezvolta potențialul unui mai bun raport calitate/preț pentru utilizatorii serviciilor și pentru autoritățile contractante.

Concesionările de servicii reprezintă 60% din contractele de parteneriate public-private (corespunzând unei valori de 118,8 miliarde EUR în 2006). Ameliorarea condițiilor de atribuire concurențială a concesionărilor de servicii și reducerea incertitudinii juridice ar favoriza funcționarea eficace a infrastructurilor. Parteneriatele public-private și în special concesionările de servicii permit mobilizarea investițiilor pe termen lung în sectoare precum energia, gestionarea deșeurilor și infrastructurile de transport. Comisia va propune o legislație care vizează crearea unui cadru european favorabil acestui tip de parteneriat public-privat, fără a adăuga constrângeri excesive pentru autoritățile locale.

1.5. Crearea unui mediu juridic și fiscal favorabil întreprinderilor

Pentru ca întreprinderile noastre să poată beneficia de toate oportunitățile oferite de piața unică, inclusiv de libertatea de stabilire, normele pe care se fundamentează aceasta trebuie să fie simple, adaptate și să răspundă la problemele cu care se confruntă întreprinderile în activitatea lor de zi cu zi. Măsurile propuse în această secțiune vizează, printre altele, reducerea sarcinii administrative și de reglementare, cu efecte pozitive asupra creșterii și creării de locuri de muncă¹⁷. În acest context, se vor lua inițiative foarte concrete pentru a asigura interconectarea registrelor societăților și recunoașterea reciprocă a identificării și autentificării electronice în Uniunea Europeană. Aspectele fiscale sunt de asemenea importante. Prin luarea de inițiative referitoare la baza de impozitare a societăților sau la TVA se va viza limitarea sarcinii administrative impuse întreprinderilor și favorizarea activității transfrontaliere a acestora. Pe lângă aceasta, sectoarelor apărării și securității trebuie să li se acorde atenție, deoarece acestea generează dezvoltare și creștere în ansamblul economiei datorită înaltei tehnologii, inovării și expertizei aferente.

Propunerea nr. 19: Comisia va lua inițiative pentru ameliorarea coordonării politicilor fiscale naționale, în special printr-o propunere de directivă având ca scop stabilirea unei baze de impozitare consolidate comune pentru societăți în 2011.

Discrepanța actuală dintre cele 27 de sisteme naționale de impozitare a societăților în UE este foarte mare, creând obstacole fiscale importante care descurajează sau chiar împiedică activitatea transfrontalieră a întreprinderilor. O asemenea fragmentare produce denaturări majore ale pieței și se află la originea costurilor de punere în conformitate. Aceasta afectează în special IMM-urile, care deseori nu dispun de resursele necesare pentru a soluționa aceste deficiențe, și le poate descuraja de la orice încercare de extindere pe piața unică. Introducerea unei baze de impozitare consolidate comune pentru corporații vizează abordarea dispozițiilor

¹⁷ O reducere cu 10% a sarcinii administrative impuse întreprinderilor ar duce la o creștere de 0,6% din PIB.

fiscale care limitează creșterea. Grupurile ar trebui să respecte un singur ansamblu de norme fiscale și nu ar trebui să trateze decât cu o singură administrație fiscală în întreaga UE (ghișeul unic). Ca urmare, cifra de afaceri s-ar consolida la nivelul grupului, iar pierderile s-ar deduce din profituri, fără obstacole legate de frontiere. În plus, întreprinderile nu ar mai fi supuse necesității de a respecta normele privind prețul de transfer în tranzacțiile realizate în cadrul grupului (adică ajustarea prețului de la tranzacție la tranzacție între societățile aceluiași grup). Din relațiile în cadrul grupului ar fi eliminate cazurile de dublă impunere sau de dublă scutire fiscală datorate disparității sau incompatibilității între legislațiile fiscale naționale. O acțiune necoordonată la nivel național nu ar face decât să reproducă situația actuală, întrucât societățile s-ar confrunta în continuare cu un număr de sisteme fiscale egal cu numărul statelor în care activează. Inițiativele care vor fi propuse de Comisie nu vor avea ca obiectiv armonizarea nivelului de impozitare a societăților.

Propunerea nr. 20: Comisia va publica o nouă strategie privind TVA în 2011, pe baza unei cărți verzi, prevăzută pentru 2010, care va reexamina în amănunțime sistemul TVA.

Cadrul actual referitor la TVA cuprinde numeroase limite, ceea ce creează în special o sarcină administrativă disproporționată pentru întreprinderi. Sistemul complex de rate și de scutiri, derogările și opțiunile oferite statelor membre, precum și normele speciale privind tranzacțiile transfrontaliere dăunează bunei funcționări a pieței unice și competitivității întreprinderilor europene, deoarece comportă un cost de conformitate ridicat, în special pentru întreprinderile care activează în mai multe state membre. În ciuda evoluțiilor semnificative ale mediului tehnologic și economic care au avut loc de la crearea TVA, sistemul a rămas în foarte mare parte neschimbat, în special în ceea ce privește obligațiile de informare a întreprinderilor și modalitățile de percepere a TVA. În plus, sistemul actual este propice pentru fraude: aproape 12% din TVA nu se percepe, din motive de fraudă fiscală, evaziune fiscală, eludare a taxelor sau faliment. Viitoarea strategie în materie de TVA va evidenția prioritățile care trebuie avansate prin intermediul unor propuneri legislative, astfel încât să se instituie un cadru de TVA care să fie mai solid și mai eficace pentru piața unică.

Propunerea nr. 21: În 2011, Comisia va propune o legislație de instituire a interconectării registrelor societăților.

Absența unei rețele care să conecteze între ele registrele naționale ale societăților complică accesul la informații privind întreprinderile din alte state membre, consecința fiind o sarcină administrativă sporită și costuri importante pentru întreprinderile cu activitate transfrontalieră, precum și o lipsă de transparență pentru celelalte întreprinderi, pentru consumatori și pentru autoritățile publice.

Propunerea nr. 22: Până în 2012, Comisia va propune o decizie având ca scop garantarea recunoașterii reciproce a identificării electronice și a autentificării electronice în întreaga UE, pe baza serviciilor de autentificare online care vor trebui puse la dispoziție în toate statele membre. În 2011, Comisia va propune o revizuire a directivei privind semnătura electronică, în vederea furnizării unui cadru juridic pentru recunoașterea și interoperabilitatea transfrontalieră a sistemelor de autentificare electronică.

După cum s-a subliniat în comunicarea Comisiei privind agenda digitală, pentru ca piața unică să funcționeze corect, instrumente precum directiva privind serviciile sau planul de acțiune pentru achizițiile publice electronice impun ca întreprinderile să poată interacționa cu administrațiile pe cale electronică, inclusiv dincolo de frontiere. Interoperabilitatea și recunoașterea reciprocă a dispozițiilor naționale privind identificarea și autentificarea electronică sunt condiții esențiale pentru o utilizare fără probleme a serviciilor publice online dincolo de cadrul național.

1.6. Competitivitatea pe piețele internaționale

Întreprinderile europene reușesc să își vândă bunurile și serviciile în lumea întreagă, beneficiind astfel de deschiderea și integrarea comercială la nivel mondial. Piața unică reprezintă un fel de „bază de operațiuni” esențială, care permite întreprinderilor europene să se pregătească mai bine pentru concurența internațională și pentru cucerirea de noi piețe. Aceasta face ca necesitatea de a garanta coerența și complementaritatea politicii noastre interne și externe să fie și mai importantă.

UE este cel mai mare exportator de bunuri și servicii din lume și unul dintre primii beneficiari ai investițiilor directe în străinătate. Să nu fim însă naivi. Europa ar trebui să își apere interesele și valorile cu mai multă siguranță de sine și în spiritul reciprocității și al beneficiilor reciproce. Acordurile de liber schimb pot să garanteze un acces la piețele mai importante pentru întreprinderile europene și să dezvolte cooperarea în domeniul reglementării cu principalii noștri parteneri comerciali. De altfel, parteneriatele comerciale trebuie să se fondeze pe interese și avantaje reciproce, precum și să recunoască faptul că atât UE, cât și partenerii săi au nu numai drepturi, ci și obligații. Comisia va rămâne vigilentă în ceea ce privește apărarea intereselor și locurilor de muncă europene și va combate practicile comerciale neloiale prin toate mijloacele adecvate.

O mai mare convergență a normelor internaționale nu poate decât să avantajeze întreprinderile europene, în special prin reducerea costurilor generate de nevoia de a se adapta la norme sau la standarde diferite de cele aplicabile în Europa. De asemenea, garantarea accesului, în condiții echitabile, al întreprinderilor europene la piețele externe, în special la achizițiile publice, apare ca esențială.

Piața unică trebuie, de asemenea, să rămână atractivă pentru țările candidate și pentru potențialii candidați la aderarea la Uniunea Europeană, precum și pentru țările vecine. Comisia va avea în vedere urmărirea extinderii normelor privind piața unică, ținând seama de gradul de convergență în materie de reglementare și de capacitatea țărilor în cauză de a implementa cu eficacitate normele pertinente.

Propunerea nr. 23: Comisia va urmări dezvoltarea cooperării în materie de reglementare cu principalii parteneri comerciali (atât la nivel bilateral – dialoguri privind reglementarea – cât și la nivel multilateral – de exemplu în cadrul G20), având dublul obiectiv de a promova convergența reglementărilor, în special încurajând, dacă este posibil, echivalența regimurilor din țări terțe, și de a milita pentru adoptarea pe scară mai largă a unor norme internaționale. Pe această bază, Comisia va negocia acorduri comerciale internaționale (atât multilaterale, cât și bilaterale), punând accentul în special pe accesul la piață și pe convergența în materie de reglementare, mai ales pentru servicii, drepturi de proprietate intelectuală și subvenții.

Lipsa de convergență în materie de reglementare pe plan internațional constituie o piedică importantă în calea comerțului internațional. Pentru a preveni fricțiunile și a evita arbitrajul în materie de reglementare, Comisia Europeană este angajată activ în cooperarea în acest domeniu, atât la nivel multilateral, cât și la nivel bilateral. Procesul din cadrul G20 este de o importanță fundamentală în acest context și UE va continua să joace un rol de prim-plan în acest proces, pentru a promova reformele financiare la nivel mondial, a activa în direcția unei reglementări de calitate și a impulsiona adoptarea de standarde internaționale. În paralel, UE este angajată și în dialoguri privind reglementarea cu o serie de parteneri strategici, în special SUA, Japonia, China, Rusia, India și Brazilia, însă este necesar să se facă mai mult pentru aprofundarea și extinderea acestor dialoguri. În contextul crizei economice și financiare, există tendințe protecționiste latente. Aceste negocieri au ca scop promovarea convergenței reglementărilor, inclusiv cu privire la subiecte sensibile precum protecția drepturilor de proprietate intelectuală sau subvențiile, și oferirea unui avantaj de noi oportunități întreprinderilor europene.

Propunerea nr. 24: În 2011, Comisia va prezenta o propunere legislativă referitoare la un instrument al UE bazat pe implementarea angajamentelor internaționale ale Uniunii Europene, în vederea consolidării capacității sale de a asigura o mai bună simetrie în ceea ce privește accesul la piețele de achiziții publice din țările industrializate și din principalele țări emergente.

Există o discrepanță între deschiderea relativă a piețelor de achiziții publice din UE și lipsa accesului la piețele de achiziții publice ale partenerilor noștri comerciali. Angajamentele internaționale ale UE în domeniul accesului la piețe [Acordul privind achizițiile publice (AAP), acordurile de liber schimb] nu sunt aplicate în mod uniform în cadrul Uniunii. Aceasta a rezultat în condiții inegale de concurență pentru întreprinderile europene, atât în cadrul Uniunii, cât și în exterior, precum și într-o concurență inegală între întreprinderile europene și cele din țări terțe. Pe plan internațional, UE se confruntă cu dificultăți în obținerea unui acces îmbunătățit la piețe, dat fiind că dispune de pârghii limitate în negocierile comerciale cu țările membre ale AAP și/sau în negocierile pentru acorduri de liber schimb bilaterale.

2. RECĂPĂTAREA ÎNCREDERII PRIN REPUNEREA EUROPENILOR ÎN CENTRUL PIEȚEI UNICE

„Reconcilierea pieței și a dimensiunii sociale”: Mario Monti propune o veritabilă cale de posibilă relansare pentru piața unică și pentru Europa însăși. Cu toate că a făcut dovada solidității sale în timpul crizei, aceasta reprezintă în continuare un subiect de îngrijorare. **Trebuie să repunem europenii în centrul acestei mari piețe și să ne întoarcem la „economia socială de piață cu grad ridicat de competitivitate”.**

Un bun sistem social, un sistem educativ și o formare profesională performante, locuri de muncă de calitate și o politică exigentă privind sănătatea și siguranța la locul de muncă - toate acestea contribuie la crearea de piețe performante și constituie factori de bunăstare și de creștere. Acești factori contribuie la atractivitatea unei țări, creează legături sociale și sunt, ca și alți factori structurali precum calitatea și densitatea infrastructurilor, determinanți în ceea ce privește competitivitatea globală.

Pe de altă parte, sărăcia, șomajul, excluziunea și teama de viitor reprezintă tot atâtea costuri și handicapuri economice pentru societate. Acest lucru a fost bine înțeles de

întreprinderile europene care, peste tot în Europa și în lume, participă la dezvoltarea mediului în care activează, implicându-se, împreună cu fundațiile, cu societatea civilă, cu aleșii din teritoriu, cu furnizorii sau clienții lor, în parteneriate care să garanteze o dezvoltare durabilă și solidară pentru toți.

Piața unică participă, de asemenea, la construirea identității fiecărui cetățean: învățarea limbilor străine în școală, călătoriile, sejururile de studii în străinătate, utilizarea monedei euro, diversitatea produselor propuse etc. sunt tot atâtea aspecte din viața de zi cu zi care fac ca noi toți, fără deosebire – consumatori, lucrători, studenți, deponenți, întreprinzători, utilizatori ai serviciilor publice, pacienți, pensionari – să fim europeni în egală măsură! Totuși, pe măsură ce înainteză în vârstă, europenii constată că acest spațiu se restrânge: în ceea ce privește viața profesională, obiceiurile de consum sau aspectele legate de sănătate și de pensie, oportunitățile europene devin mai puțin accesibile.

Există numeroase domenii în care dimensiunea umană a economiei „sociale” de piață trebuie să permită **crearea unui nivel mai bun de încredere și asigurarea unei bune performanțe în cadrul pieței mari**, respectând în același timp sistemele de protecție socială care țin de responsabilitatea statelor membre. De asemenea, trebuie subliniată importanța rolului pe care îl au partenerii sociali, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, unde rolul lor este recunoscut în măsura în care vehiculează aspirațiile diverselor sectoare ale economiei, dialogul putând duce deseori la un acord la nivel european.

Numeroase sunt, de asemenea, mijloacele juridice care autorizează mai explicit instituțiile europene să repună în drepturi acest domeniul social și să integreze investițiile sociale și de interes general în relansarea economico-financiară.

Carta drepturilor fundamentale reafirmă un set de drepturi economice și sociale cărora le conferă o vizibilitate mai mare. În virtutea Tratatului privind Uniunea Europeană, UE recunoaște drepturile, libertățile și principiile enunțate în cartă, care are o valoare juridică identică cu cea a tratatelor. Comisia se angajează să asigure luarea în considerare a cartei în cursul elaborării politicilor Uniunii¹⁸. Consfințită de acum în Tratatul privind Uniunea Europeană, „clauza socială orizontală”¹⁹, care permite evaluarea pertinentei tuturor măsurilor de politică din punctul de vedere al consecințelor lor sociale, trebuie să iasă la lumină și să însoțească fiecare dintre reflecțiile noastre colective.

Un nou obiectiv ar viza **punerea piețelor eficiente în serviciul creativității și al dinamismului întreprinderilor europene și, în același timp, reconcilierea europenilor cu piața lor unică**. Acest obiectiv va trebui să înscrie politicile europene în perspective mai durabile, prevăzând și amortizând mai bine crizele și consolidând coeziunea economică, socială și teritorială a Uniunii. Consolidarea coeziunii, în special a dimensiunii teritoriale a acesteia, rămâne o condiție prealabilă pentru buna funcționare a pieței unice. În acest sens, Comisia va prezenta în curând propunerile sale pentru ameliorarea impactului politicii de coeziune, pentru consolidarea orientării sale către rezultate și performanță, pentru sporirea exigenței implementării sale și pentru concentrarea resurselor Uniunii în vederea realizării marilor priorități. De asemenea, ea va examina posibilitățile de ameliorare a infrastructurilor pieței unice, inclusiv prin încurajarea recurgerii la parteneriate public-private.

¹⁸ „Strategie pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană”, COM(2010) 573 final din 19.10.2010.

¹⁹ Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 9.

Acest Act privind piața unică îi privește pe cetățeni ca participanți activi în cadrul economiei. Întrebările legate de drepturile de natură neeconomică de care beneficiază cetățenii în viața lor de zi cu zi sunt tratate în paralel în raportul intitulat „**Raport din 2010 privind cetățenia europeană - eliminarea obstacolelor din calea drepturilor cetățenilor UE**”, adoptat în paralel de Comisia Europeană.

2.1. Ameliorarea serviciilor publice și a infrastructurilor cheie

Dacă proiectul european se bazează pe forțele pieței, care garantează accesul cetățenilor la oferta cea mai largă de bunuri și servicii și la prețurile cele mai scăzute și încurajează inovarea, aceasta nu înseamnă că nu plasează în centrul preocupărilor sale și coeziunea socială și teritorială a Uniunii, și recunoaște că doar forțele pieței nu oferă întotdeauna un răspuns adecvat la toate nevoile colective exprimate.

Din acest motiv, Uniunea Europeană recunoaște, în special în virtutea articolului 14 din TFUE și a protocolului nr. 26 anexat la tratate, utilitatea socială și valoarea economică a serviciilor de interes economic general și, conform principiului subsidiarității, confirmă posibilitatea ca autoritățile publice să furnizeze, să dispună executarea și să organizeze aceste servicii într-un mod care să răspundă nevoilor utilizatorilor. Acesta este un alt motiv pentru care Uniunea s-a asigurat că liberalizarea progresivă a marilor industrii de rețea, garantă a unei competitivități sporite a economiei europene, este susținută de definirea unor obligații stricte de serviciu public cu privire la toți cetățenii. Și, în fine, este motivul pentru care Uniunea acționează în direcția dezvoltării de infrastructuri transeuropene performante, identificând verigile lipsă din diferitele sectoare și încurajând dezvoltarea acestora prin măsuri stimulative.

Numeroase activități desfășurate zilnic de serviciile publice țin de o activitate economică și, ca atare, de domeniul de aplicare al dreptului Uniunii. În special, conform articolului 106 din TFUE, este de competența exclusivă a Comisiei să vegheze la compatibilitatea cu piața internă a acestor compensații, în măsura în care acestea reprezintă ajutoare de stat. Comisia va realiza evaluarea deciziei și a cadrului privind compensațiile pentru obligațiile de serviciu public (denumite adesea „pachetul Altmark”) și se va angaja să efectueze eventuala revizuire a acestora.

Aplicarea normelor europene în materie de servicii publice ridică numeroase întrebări de ordin practic pentru autoritățile publice competente și pentru anumiți actori din acest sector, în special în domeniul serviciilor sociale. Uniunea și statele sale membre trebuie, prin urmare, să fie garanți ai unui cadru de reglementare care să permită serviciilor publice să își îndeplinească îndatoririle și să răspundă în mod eficace nevoilor tuturor cetățenilor. Uniunea trebuie, de asemenea, să concretizeze o nouă ambiție, prin identificarea și contribuirea la realizarea rapidă a infrastructurilor celor mai importante pentru fluiditatea pieței unice și pentru dezvoltarea de noi servicii destinate europenilor. În special, strategia Europa 2020 prevede că orice cetățean european va avea acces la internet în bandă largă cel târziu în 2013. Această strategie vizează ca, până în 2020, toți europenii să aibă acces la viteze de conexiune mult superioare, de peste 30 Mbps, și ca cel puțin 50% din gospodăriile să fie abonate la conexiuni la internet de peste 100 Mbps.

Propunerea nr. 25: Comisia se angajează să adopte, până în 2011, o comunicare însoțită de un set de acțiuni referitoare la serviciile de interes general.

Uniunea și statele sale membre trebuie să asigure faptul că serviciile publice, inclusiv serviciile sociale, care corespund nevoilor europenilor sunt mai ușor de utilizat la nivelul adecvat, respectă norme clare de finanțare, sunt de cea mai înaltă calitate și sunt practic accesibile tuturor. Din această perspectivă, inițiativele Comisiei au trei componente principale.

În primul rând, ele le vor oferi administrațiilor publice un „instrumentar” performant și ușor de utilizat, care să acopere toate problemele pertinente (precum finanțarea, achizițiile publice sau cooperarea între autoritățile publice) și care să le permită să ofere, în cadrul competențelor lor și conform largii autonomii de care se bucură, servicii publice locale de calitate care să corespundă nevoilor cetățenilor. Această inițiativă ar trebui să permită, de asemenea, realizarea unei mai bune evaluări a calității acestor servicii și efectuarea de comparații la nivel sectorial și transnațional.

În al doilea rând, ele le vor oferi europenilor posibilitatea de a judeca evoluția calității serviciilor care le sunt oferite, în special în contextul reformelor de liberalizare a marilor industrii de rețea (servicii de transport, servicii poștale, servicii energetice).

În sfârșit, ele vor răspunde mai bine cerinței de acces universal la servicii considerate de europeni esențiale pentru viața lor de zi cu zi (de exemplu serviciile poștale), întrucât calitatea serviciilor publice are drept corolar inerent accesibilitatea lor, inclusiv din punctul de vedere al prețurilor. Eventualele obstacole în calea serviciilor universale de calitate ar trebui să facă obiectul unei analize aprofundate, fondată pe experiența practică. Această preocupare de a răspunde nevoilor tuturor va trebui, de asemenea, să se sprijine pe o evaluare dinamică a nevoilor europenilor care se modifică în funcție de evoluția rapidă a societății și a practicilor sociale.

Comisia se angajează în special în ceea ce privește următoarele:

- asigurarea în continuare a ținării la zi a răspunsurilor la întrebările practice puse de cetățeni și de autoritățile publice cu privire la aplicarea dreptului UE (ajutoare de stat și achiziții publice) la serviciile de interes general;
- măsuri pentru a permite o mai bună evaluare și comparare, la scară europeană, a calității ofertei de servicii de interes economic general, în special pe baza experiențelor practice; și
- examinarea oportunității și posibilității de a extinde obligațiile de serviciu universal la noi domenii, în funcție de evoluția nevoilor esențiale ale cetățenilor europeni, posibil în temeiul articolului 14 din TFUE.

Propunerile referitoare la evaluarea și revizuirea normelor aplicabile achizițiilor publice, inclusiv cooperarea între autoritățile publice și o directivă privind concesiunile țin de aceeași logică, în sensul că pot de asemenea completa „instrumentarul” aflat la dispoziția administrațiilor publice în acest domeniu. În plus, trebuie subliniat că inițiativele care vizează modernizarea infrastructurilor marilor industrii de rețea menționate anterior (energie, transporturi și comunicații electronice) reflectă, de asemenea, ambiția Uniunii de a răspunde provocării pe care o reprezintă modernizarea infrastructurilor noastre de interes general.

Propunerea nr. 26: În 2011, Comisia va adopta o variantă revizuită a orientărilor comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport, precum și o propunere referitoare la un cadru global de finanțare a infrastructurilor de transport.

În prezent, în pofida investițiilor semnificative realizate, Uniunea Europeană nu dispune de o rețea de infrastructuri de transport transfrontalier suficient de bine interconectată, interoperabilă și eficace. Or, infrastructurile de transport sunt esențiale pentru garantarea funcționării pieței interne și trebuie să promoveze o creștere și o dezvoltare durabile. În afara lipsei de coordonare între statele membre în ceea ce privește planificarea, finanțarea și gestionarea proiectelor, absența unui cadru global de finanțare la nivel european, care să permită ținerea curenților celor mai semnificative din cadrul pieței unice, constituie un obstacol major. Acest cadru de finanțare va fi definit pe baza următorului cadru financiar multianual, prevăzut pentru mijlocul anului 2011.

Propunerea nr. 27: Comisia va adopta o comunicare privind prioritățile infrastructurilor energetice până în 2020-2030, pentru a contribui la dezvoltarea unei piețe interne a energiei complet operaționale, răspunzând la problema verigilor lipsă și facilitând integrarea surselor de energie regenerabile. Mijloacele necesare pentru implementarea acestor priorități vor fi propuse în 2011 ca parte a unui nou instrument pentru securitate și infrastructuri energetice în Europa.

Crearea unei piețe europene a energiei necesită infrastructuri moderne. Obiectivele centrale ale politicii de aprovizionare cu energie a Uniunii rezidă în caracterul său concurențial, durabil și sigur. Aceasta necesită infrastructuri energetice mai bine conectate la rețelele energetice naționale, capabile să integreze o proporție crescândă de energie din surse regenerabile și permițând diversificarea surselor. Pentru a răspunde acestor provocări, infrastructurile existente au nevoie de o modernizare rapidă, de o creștere calitativă și de unificare. O nouă politică europeană în domeniul infrastructurilor energetice este indispensabilă pentru a putea schimba modul de planificare și de dezvoltare a rețelelor în UE. Trebuie găsite soluții pentru verigi lipsă importante, precum rețelele energetice din Marea Nordului sau coridorul de gaze sud-european. Rețelele trebuie să devină mai inteligente, pentru ca energia să fie utilizată și transportată în mod mai eficace. Procedurile de autorizare trebuie să devină mai eficace și mai transparente și trebuie găsite noi soluții de finanțare care să permită realizarea de investiții-gigant de peste 200 miliarde EUR²⁰ în cursul următorului deceniu în ceea ce privește marile rețele europene de transport al energiei electrice și gazelor, la care se vor adăuga circa 400 miliarde EUR pentru întreținerea, modernizarea și extinderea rețelelor de distribuție naționale.

Propunerea nr. 28: Parlamentul European și Consiliul ar trebui să adopte propunerea de decizie privind instituirea unui program de acțiuni pentru spectrul european de frecvențe radio, în vederea unei gestionări și utilizări mai eficace a spectrului radio european.

²⁰

Sursă: DG ENER.

Spectrul european de frecvențe radio trebuie utilizat cu mai multă eficacitate și într-un mod mai armonizat și mai coordonat, astfel încât să existe suficiente frecvențe disponibile pentru a satisface nevoile cetățenilor și ale întreprinderilor. Dacă în întreaga UE sunt accesibile aceleași benzi de frecvențe în condiții tehnice flexibile, economiile de scară astfel realizate vor permite o scădere a prețurilor la comunicații pentru toți utilizatorii.

2.2. Întărirea solidarității pe piața unică

Potrivit lui Mario Monti, deziluzia resimțită de anumite părți față de piața internă se poate explica, de asemenea, printr-o percepție conform căreia liberalizările succesive se fac în detrimentul drepturilor sociale dobândite de diferiți actori economici. Tratatul de la Lisabona și afirmarea conceptului de „economie socială de piață de înaltă competitivitate” ca unul dintre obiectivele cheie ne obligă la o viziune completă asupra pieței unice. Libertățile economice și libertățile acțiunilor colective trebuie „armonizate”. Revitalizarea dialogului între partenerii sociali este esențială, aceasta putând duce și mai probabil la legislații elaborate „de și pentru” partenerii sociali, după cum prevede în mod expres Tratatul de la Lisabona.

Libertățile unei piețe unice trebuie folosite atât în avantajul celor mai puternici, cât și în avantajul celor mai slabi. Fiecare trebuie să poată beneficia de oportunitățile pieței unice, inclusiv persoanele cu handicap și persoanele în vârstă. Va trebui să se acorde o atenție deosebită accesibilității persoanelor cu deficiențe de vedere și de auz la produse și servicii, în special de ordin cultural, de exemplu prin crearea de mijloace tehnice adecvate (subtitrare automată sau emisiuni speciale pe canalele publice).

Propunerea nr. 29: Pe baza noii sale strategii pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană²¹, Comisia va garanta luarea în considerare a drepturilor garantate de Cartă, inclusiv dreptul de a desfășura acțiuni colective. Comisia va analiza în prealabil și în mod amănunțit impactul social al tuturor propunerilor legislative privind piața unică.

Propunerea nr. 30: În 2011, Comisia va adopta o propunere legislativă având ca scop ameliorarea implementării directivei privind detașarea lucrătorilor, care va putea să includă sau să fie completată de o clarificare a exercitării drepturilor sociale fundamentale în contextul libertăților economice ale pieței unice.

Exercitarea libertății de a presta servicii implică posibilitatea de a trimite personalul propriu într-un alt stat membru. Detașarea lucrătorilor constituie, prin urmare, un element important al pieței interne a serviciilor. La nivel european, pentru a garanta în mod adecvat drepturile lucrătorilor în cauză, directiva privind detașarea lucrătorilor prevede un nucleu dur alcătuit din dispoziții protectoare ale statului gazdă, care trebuie să se aplice și lucrătorilor detașați. În plus, existența unor proceduri administrative complexe la nivel național, precum și a unor dificultăți legate de dubla impunere complică în continuare detașarea lucrătorilor, făcând ca exercitarea libertății de prestare a serviciilor să fie mai puțin accesibilă. Implementarea,

²¹ „Strategie pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană”, COM(2010) 573 final din 19.10.2010.

aplicarea și condițiile de respectare a acestei directive pot fi încă ameliorate, iar interpretarea sa poate fi clarificată.

Propunerea nr. 31: În 2011, Comisia va reexamina directiva privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (fonduri de pensii) și va elabora alte propuneri pe baza Cărții verzi din iulie 2010 privind pensiile, între altele pentru a elimina obstacolele cu care se confruntă lucrătorii mobili cu ocazia pregătirilor pentru pensionare.

Lucrătorii trebuie să poată beneficia de drepturile lor la pensie în perspectiva pensionării. Trebuie să se depună eforturi în acest domeniu, având în vedere îmbătrânirea populației și impactul crizei economice și financiare asupra finanțelor publice și a stabilității financiare. Cartea verde din iulie 2010 a lansat o dezbatere cu privire la provocările care vor trebui soluționate pentru ca europenii să poată beneficia de pensii adecvate și garantate pe termen lung.

Propunerea nr. 32: Comisia va lansa o consultare a partenerilor sociali în vederea realizării unui cadru european pentru anticiparea restructurărilor industriale.

Dincolo de demersurile întreprinse strict ca reacție la criza economică și financiară, strategiile anticipative au permis întreprinderilor să prevină conflictele sociale printr-o gestionare proactivă și negociată a restructurărilor. Aceasta este o condiție a succesului economic și un imperativ social, deoarece permite o nouă repartizare a resurselor către sectoare emergente și oferă lucrătorilor noi oportunități atunci când locul de muncă le este periclitat. Un cadru european privind restructurările ar permite crearea unui mediu fundamentat pe încredere reciprocă.

2.3. Acces la locuri de muncă și la programe de formare de-a lungul vieții

Găsirea unui loc de muncă se află, pe bună dreptate, în centrul preocupărilor cetățenilor europeni. Piața unică reprezintă o oportunitate formidabilă, încă insuficient exploatată, de a pune în valoare studiile sau calificările profesionale și de a răspunde unor oferte de muncă din alte state membre. Pentru a încuraja și facilita circulația competențelor în cadrul pieței unice trebuie propuse instrumente concrete.

Posibilitatea de a urma programe de formare în Europa este una dintre fațetele cele mai atractive ale libertăților și oportunităților oferite de piața unică. Însă oportunitatea de a studia și de a se forma în alt stat membru nu este doar o chestiune de dezvoltare personală, deoarece permite dobândirea, de-a lungul vieții, de noi competențe care vor contribui la construirea economiei bazate pe cunoaștere de mâine.

Propunerea nr. 33: În 2012, Comisia va propune o inițiativă legislativă de reformare a sistemelor de recunoaștere a calificărilor profesionale, pe baza realizării în 2011 a unei evaluări a acquis-ului, pentru a facilita mobilitatea lucrătorilor și a adapta formarea la necesitățile actuale ale pieței muncii. În acest cadru va fi evaluat potențialul unei legitimații profesionale.

Dreptul de exercitare a profesiei în alt stat membru este una dintre libertățile fundamentale garantate de tratat. Importanța sa pentru cetățeni, pentru libera circulație a lucrătorilor și pentru libertatea de stabilire și de prestare de servicii, care pot fi împiedicate de cerințele privind recunoașterea calificărilor profesionale dobândite în alt stat membru, este covârșitoare. La nivelul Uniunii există 4 600 de profesii reglementate. Numeroși profesioniști se confruntă încă în prezent cu proceduri constrângătoare și de durată în încercarea de a obține recunoașterea calificărilor lor; problemele legate de recunoașterea diplomelor reprezintă 20% din cazurile SOLVIT. O directivă din 2005 a adus simplificări, în special pentru a facilita mobilitatea temporară a profesioniștilor. Sistemul actual trebuie evaluat, pentru a se vedea dacă toate oportunitățile oferite de această directivă s-au exploatat pe deplin. De exemplu, directiva sugerează utilizarea unei legitimații profesionale, fără a impune acest lucru. O asemenea legitimație ar putea constitui o valoare adăugată pentru anumite profesii și pentru cetățenii interesați. De asemenea, există o nevoie din ce în ce mai mare de mână de lucru calificată, care ar fi mult mai dificil de satisfăcut în viitor, dat fiind declinul populației active. Acest sistem trebuie să țină seama și de schimbările considerabile care au avut loc în cadrul sistemelor educaționale și de formare din statele membre, în scopul facilitării accesului la locuri de muncă și a revenirii în câmpul muncii. Din acest motiv, Comisia a demarat lucrările de evaluare a directivei din 2005, care vor duce la elaborarea unei cărți verzi în 2011 și la revizuirea directivei în 2012.

Propunerea nr. 34: Comisia va crea, în cooperare cu statele membre, o legitimație „Tineretul în mișcare”, care va facilita mobilitatea tuturor tinerilor ce doresc să studieze în alt stat membru. Ea își va îmbogăți site-ul de internet dedicat programului „Tineretul în mișcare”, furnizând informații cu privire la educația la distanță și oportunitățile de studiu și de formare în Europa.

Mobilitatea ar trebui să devină o etapă normală în formarea fiecărui tânăr european, care să îi permită apoi să aibă acces la un loc de muncă pe măsura așteptărilor sale, în urma dobândirii de noi competențe, în special de ordin lingvistic. Ca parte a strategiei „Europa 2020”, Comisia a propus, în comunicarea sa intitulată „Tineretul în mișcare”, o serie de măsuri care au ca scop sprijinirea tinerilor în dobândirea cunoștințelor, competențelor și experienței de care au nevoie pentru a-și găsi primul loc de muncă. Printre aceste măsuri, Comisia este în curs de evaluare a posibilității de a crea împrumuturi destinate mobilității studenților europeni, pentru a oferi o oportunitate în plus tinerilor europeni, în special celor mai defavorizați dintre aceștia, de a trăi experiența unui sejur de studiu, de formare sau de lucru într-o altă țară.

Propunerea nr. 35: Comisia va asigura implementarea cadrului european de calificări, în parteneriat cu statele membre. Ea va înainta o propunere de recomandare a Consiliului privind promovarea și validarea formării extrașcolare („non formal and informal learning”). De asemenea, va propune crearea unui „pașaport european de competențe”, care va permite fiecăruia să ofere detalii cu privire la cunoștințele și competențele dobândite de-a lungul vieții. Comisia va crea o punte de legătură între cadrul european de certificare și nomenclatorul de meserii (ocupații) din Europa.

În pofida succesului unor programe precum Erasmus, recunoașterea academică a diplomelor și a perioadelor de formare din alt stat membru rămâne o problemă²². Pentru a promova mobilitatea, trebuie să se asigure portabilitatea competențelor și a cunoștințelor.

2.4. Noi mijloace pentru economia socială de piață

Acest capitol referitor la economia socială de piață prezintă trei propuneri pentru o piață unică fondată pe o „economie socială de piață de înaltă competitivitate”. În primul rând, inițiativa privind antreprenoriatul social trebuie să permită deblocarea rezervelor de talente și de resurse financiare care există în statele membre, reconciliind profesioniștii din domeniul gestiunii și al finanțării cu întreprinzătorii ce au proiecte care sunt inovatoare pe plan social și reprezintă vectori de creștere. Cea de-a doua parte, referitoare la formele juridice, propune inițiative pentru ameliorarea mediului juridic în cadrul căruia se structurează o parte din activitățile economiei sociale. În fine, ultima parte, referitoare la guvernanta întreprinderilor și la responsabilitatea socială a acestora, propune o inițiativă ce vizează redefinirea rolului întreprinderii în cadrul economiei contemporane.

Propunerea nr. 36: În 2011, Comisia va propune o inițiativă privind antreprenoriatul social, pentru a susține și însoți dezvoltarea de proiecte de întreprinderi inovatoare pe plan social în cadrul pieței unice, utilizând în special evaluarea socială, etichetările etice și de mediu, achizițiile publice, instituirea unui nou regim al fondurilor de investiții și captarea economiilor pasive.

În ultimii ani, proiecte foarte inovatoare pe plan social au fost puse pe picioare de întreprinzători individuali sau de mari societăți. Acest prim deceniu al anilor 2000 a demonstrat că există, în întreaga Europă și în lume, un enorm potențial de inovare în domeniul economiei sociale. Fără a renunța neapărat la o logică bazată pe profit, aceste proiecte născute din voința unei persoane sau a unui grup de persoane au găsit soluții creative la probleme socio-economice importante, cauzate deseori de o situație de excluziune (acces la produse agroalimentare, acces la locuințe, acces la îngrijiri medicale, acces la piața muncii, acces la servicii bancare, servicii care permit o mai bună incluziune a persoanelor cu handicap etc.), precum și de îmbătrânire a populației. Inovarea adusă de aceste noi modele generează creștere economică și un impact pozitiv pentru toate părțile interesate (întreprinzători, angajați, consumatori, investitori și alți parteneri financiari etc.). Organizarea achizițiilor publice și private (politicile de achiziții din sectorul privat și responsabilitatea socială a întreprinderilor), ameliorarea accesului la finanțare (bancară sau pe piețele financiare, în special prin utilizarea economiilor pasive), instituirea unui nou regim al fondurilor de investiții în vederea promovării și ameliorării lichidității investițiilor în proiecte foarte inovatoare pe plan social, economic și tehnologic în rândul industriei financiare și al consumatorilor de produse financiare, precum și implementarea de mijloace de comunicare ad-hoc vor constitui tot atâtea pârghii de acțiune.

²² În cadrul programului său „Tineretul în mișcare”, Comisia a adoptat o propunere de recomandare a Consiliului [COM(2010) 478 din 15.9.2010], în scopul eliminării acestor obstacole.

Propunerea nr. 37: Din mai multe motive care țin în esență de natura finanțării sau de alegerea acționarilor sau a părților interesate care sprijină și însoțesc proiecte foarte inovatoare pe plan social, economic și, uneori, tehnologic, economia socială se structurează printr-o diversitate de statute juridice distincte (fundații, cooperative, asociații mutuale etc.). Comisia va propune măsuri care vor permite ameliorarea calității structurilor juridice vizate, pentru a optimiza funcționarea acestora și a le facilita dezvoltarea în cadrul pieței unice.

Se vor propune următoarele inițiative:

- *Înainte de sfârșitul anului 2011, Comisia va prezenta un regulament privind Statutul fundației europene.*

Activitățile fundațiilor au cunoscut o dezvoltare importantă în cursul ultimilor ani, iar acțiunile lor permit atingerea unor obiective ambițioase în domenii în care creativitatea și inovarea la nivel european au devenit esențiale pentru competitivitatea pieței unice într-o lume globalizată, în special în ceea ce privește cercetarea. Sarcinile administrative, înregistrarea într-un alt stat, sarcina reprezentată de dovada ce trebuie prezentată de fundațiile dintr-un stat membru care se stabilesc într-un alt stat membru al Uniunii, dificultățile în ceea ce privește punerea în comun a resurselor financiare pe o bază transfrontalieră în cadrul Uniunii – toate acestea reprezintă tot atâtea obstacole care împiedică în prezent dezvoltarea fundațiilor în Europa și care ar putea fi înlăturate prin adoptarea unui regulament privind Statutul fundației europene.

- *Comisia va propune o consultare publică (carte verde) având ca temă implementarea regulamentului privind Statutul cooperative europene și va lua măsuri în urma adoptării raportului său de evaluare în 2012.*

Cooperativele contribuie foarte mult la structura și dinamismul economiei. De altfel, ele propun mecanisme de solidaritate unice între membrii lor și creează în fapt structuri de acționariat solide, care favorizează o cultură de grup puternică, participarea angajaților la capitalul social și investițiile pe termen lung.

- *În 2011, Comisia va lansa un studiu privind situația caselor de ajutor reciproc în toate statele membre, pentru a analiza în special activitățile transfrontaliere ale acestora.*

Casele de ajutor reciproc sunt prezente în majoritatea țărilor din Europa, chiar dacă importanța lor variază de la țară la țară. De exemplu, în Europa, peste 120 de milioane de europeni sunt afiliați la casele de ajutor reciproc de sănătate. În sectorul asigurărilor și în sectorul intermediarilor financiare, casele de ajutor reciproc reprezintă o parte importantă a sectorului locurilor de muncă.

Propunerea nr. 38: Comisia va lansa o consultare publică (carte verde) cu privire la guvernanta întreprinderilor. De asemenea, va lansa o consultare publică cu privire la opțiunile posibile pentru ameliorarea transparenței informațiilor furnizate de întreprinderi cu privire la aspectele sociale și de

mediu și la respectarea drepturilor omului. Aceste consultări ar putea avea ca rezultat luarea de inițiative legislative.

Este foarte important ca întreprinderile europene să facă dovada celei mai înalte responsabilități, atât față de angajații și acționarii lor, cât și față de societate în general. Guvernanța acestora ar putea fi ameliorată în special în ceea ce privește alcătuirea și diversitatea consiliilor de administrație, inclusiv reprezentarea femeilor, angajamentul pe termen lung al acționarilor sau participarea angajaților la capitalul social. Pentru a întări, în același timp, guvernanța întreprinderilor și responsabilitatea socială (sau societală) a întreprinderilor, raționamentul va trebui să se axeze pe îmbunătățirea transparenței, mai ales în domeniul drepturilor omului, și pe dezvoltarea durabilă, precum și pe mijloacele necesare pentru ameliorarea funcționării întreprinderii, în special cu scopul de a obține o mai mare implicare a angajaților, de a îmbunătăți relațiile cu acționariatul și de a facilita o evaluare mai adecvată a întreprinderilor de către piețele financiare.

2.5. O piață unică în serviciul consumatorilor

Pentru consumatorii europeni, piața unică trebuie să reprezinte o valoare adăugată, oferindu-le bunuri și servicii variate și de înaltă calitate. Trebuie să se pună un accent deosebit pe accesul la produsele bancare care, în mare măsură, condiționează posibilitatea de a circula sau lucra în cadrul pieței unice. În fine, autoritățile de supraveghere trebuie să le asigure consumatorilor europeni un nivel ridicat de protecție împotriva tuturor riscurilor legate de calitatea produselor sau a serviciilor oferite.

Deseori, consumatorii nu dispun de informații care să le permită să aleagă un preț bun sau să aleagă un produs în cunoștință de cauză, deoarece se poate ca informațiile să fie prezentate într-un mod care face comparația dificilă sau ambiguă. Acesta este în special cazul ofertelor transfrontaliere și al taxelor de livrare. În prezent consumatorul nu dispune, în demersurile sale de achiziție, de toate elementele necesare pentru a alege în deplină cunoștință de cauză. Comisia va proceda la evaluarea practicilor actuale în ceea ce privește site-urile care oferă comparații de prețuri și va elabora orientări pentru site-urile de internet care compară prețurile, pe baza bunelor practici și a experiențelor statelor membre.

Propunerea nr. 39: În 2011, Comisia va elabora un plan de acțiune multianual pentru dezvoltarea supravegherii pieței la nivel european. În plus, în cooperare cu serviciile vamale și cu autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre, Comisia va elabora, în 2011, orientări privind controalele vamale în domeniul siguranței produselor. De asemenea, Comisia va propune o revizuire a directivei privind siguranța generală a produselor, în vederea garantării unui cadru coerent și eficace pentru siguranța bunurilor de consum din UE.

Cetățenii europeni cer să le fie protejate sănătatea și drepturile în întreaga UE, mai ales atunci când este vorba de amenințări sau riscuri cărora nu le pot face față singuri. Pentru a răspunde la această cerință, Comisia va întări supravegherea pieței în vederea garantării siguranței produselor din UE. Obiectivul va fi atins prin intermediul unui plan de acțiune care va demara în 2011. Acesta se va referi la consolidarea coordonării dintre autoritățile naționale de supraveghere a pieței, pentru a asigura faptul că mărfurile aflate în liberă circulație pe piața unică sunt fiabile și sigure pentru consumatori. Astfel se vor asigura condiții de concurență egale, care le vor permite întreprinderilor serioase să profite din plin de oportunitățile oferite

de o piață de 500 de milioane de consumatori. De asemenea, Comisia va propune o revizuire a directivei privind siguranța generală a produselor, în vederea dezvoltării unui cadru coerent și eficace de supraveghere a pieței în vederea garantării siguranței bunurilor de consum din UE.

Propunerea nr. 40: La începutul anului 2011, Comisia va adopta o inițiativă legislativă privind accesul la anumite servicii bancare de bază. De asemenea, va invita sectorul bancar să prezinte o inițiativă de autoreglementare având ca scop ameliorarea transparenței și a comparabilității comisioanelor bancare, până la sfârșitul anului 2011.

Cetățenii, în special studenții, se confruntă cu probleme în ceea ce privește deschiderea de conturi bancare sau obținerea unui card de plată într-un stat membru în care s-au mutat de curând sau în care nu sunt rezidenți. Instituțiile financiare motivează acest refuz argumentând că anumite categorii de consumatori potențiali reprezintă un risc sporit pentru o bancă și, prin urmare, trebuie să facă obiectul unor verificări mai amănunțite. De asemenea, ele invocă și incapacitatea lor de a obține o imagine precisă a istoricului de rambursare a creditelor al solicitantului de împrumut. Cu toate acestea, în numeroase cazuri, refuzul de a deschide un cont nu poate fi considerat ca fiind justificat în mod obiectiv și proporțional. De asemenea, lipsa de transparență cu privire la comisioanele bancare constituie un obstacol major în domeniul serviciilor financiare de retail. Clienții nu pot înțelege și nu pot compara costurile asociate conturilor lor bancare, ceea ce îi descurajează de la a schimba contul cu unul mai convenabil. Astfel, consumatorii din statele membre în care comisioanele bancare sunt complexe și netransparente suportă costuri mai ridicate decât ar trebui. O mai mare transparență constituie, de asemenea, o condiție prealabilă pentru tranzacțiile transfrontaliere și pentru funcționarea cu succes a zonei unice de plăți în euro (SEPA). O analiză care a cuprins 224 de bănci, reprezentând 81% din piața bancară de retail ca depozite ale clienților, a estimat că 66% din site-urile de interne ale acestora cereau informații suplimentare pentru stabilirea costului aferent unui cont bancar. Această analiză a demonstrat, de asemenea, că diferențele între prețurile conturilor bancare, la nivelul Uniunii Europene, erau mult mai importante decât diferențele înregistrate în cazul altor servicii.

Propunerea nr. 41: Până în februarie 2011, Comisia va propune o directivă având ca scop crearea unei piețe unice integrate a creditului ipotecar cu un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

Piața serviciilor financiare de retail este un sector de care consumatorii nu pot încă profita pe deplin. Deseori, ei sunt reticenți la schimbarea furnizorului sau dispun de prea puține informații pentru a putea compara ofertele disponibile. Aceste dificultăți tind să sporească atunci când căutările trec dincolo de frontiere. În paralel cu reformele structurale aflate în curs în sectorul financiar, trebuie continuate reformele care au ca scop creșterea încrederii consumatorilor în piețele financiare de retail. Aceste obstacole se numără printre cele care afectează cel mai mult cetățenii în viața lor de zi cu zi. Piețele ipotecare europene sunt de o importanță vitală pentru milioane de cetățeni europeni: un credit ipotecar constituie una dintre deciziile financiare cele mai importante din viața unui om, presupunând un angajament financiar pe mai multe zeci de ani. Un comportament iresponsabil din partea operatorilor poate zdruncina fundațiile sistemului financiar, putând duce la consecințe sociale și economice grave. Integrarea piețelor ipotecare rămâne, de asemenea, limitată. Creditarea transfrontalieră directă rămâne la un nivel scăzut și există în continuare divergențe substanțiale între statele membre în ceea ce privește prețurile, oferta de produse și abordările

de reglementare aplicabile diferiților factori implicați, precum creditorii nebancari și intermediarii de credite. Creditorii și intermediarii de credite se confruntă cu obstacole care îi împiedică să facă afaceri în alt stat membru sau care le cresc în mod disproporționat costurile. În mod similar, cetățenii se confruntă cu obstacole atunci când încearcă să obțină un credit ipotecar într-un alt stat membru sau chiar când caută un creditor situat în același stat membru, pentru achiziționarea unui bun imobiliar situat în altă regiune din UE, cazuri în care deseori le este refuzată acordarea creditului. Căutarea celui mai bun preț sau a celui mai bun produs în state membre diferite este de asemenea dificilă, dacă nu chiar imposibilă, din cauza lipsei de informații comparabile. Integrarea piețelor ipotecare europene ar promova stabilitatea financiară și ar aduce beneficii semnificative consumatorilor. Aceasta ar duce la creșterea eficacității creditorilor ipotecari și la disponibilitatea unei game mai largi de produse.

Propunerea nr. 42: Până la sfârșitul anului 2010, Comisia va adopta o comunicare având ca scop identificarea și suprimarea obstacolelor fiscale cu care se confruntă încă cetățenii europeni.

Unele dintre obstacolele care împiedică libertatea cetățenilor de a se deplasa, de a se stabili și de a-și procura bunuri și servicii în întreaga UE se datorează unor probleme de fiscalitate. Aceste probleme pot consta în dificultăți la obținerea de scutiri de la dubla impunere, din cauza limitelor domeniului de aplicare al convențiilor privind dubla impunere sau a absenței acestora, din cauza normelor fiscale discriminatorii și a suprapunerilor între diverse sisteme fiscale, precum și din cauza dificultăților în ceea ce privește respectarea legislației fiscale a două sau mai multe state membre și solicitarea reducerilor sau restituirilor de impozite de la un alt stat membru. Dificultățile pot apărea în special în cazul lucrătorilor transfrontalieri, în domeniul impozitării autoturismelor, pensiilor și moștenirilor.

Propunerea nr. 43: În 2012, Comisia va adopta o propunere de modificare a regulamentului privind drepturile pasagerilor transportului aerian, având în vedere în special efectele recente crize provocate de erupția vulcanului islandez și, în cazul adoptării propunerii legislative referitoare la sectorul rutier (autobuz și autocar), o comunicare cu privire la drepturile pasagerilor tuturor modurilor de transport.

În pofida legislației aflate deja în vigoare, mai ales în sectorul aerian, feroviar și, în curând, maritim, drepturile pasagerilor variază încă în funcție de modul de transport ales și nu sunt întotdeauna respectate de operatori. Această situație riscă să denatureze concurența pe piața internă și dăunează obiectivului de asigurare a unui nivel de calitate a serviciilor suficient de uniform, în interesul cetățenilor, dar și al economiei europene în ansamblu.

3. DIALOG, PARTENERIAT, EVALUARE: INSTRUMENTELE UNEI BUNE GUVERNANȚE A PIEȚEI UNICE

Piața unică nu este proprietatea instituțiilor europene sau a câtorva mari grupuri paneuropene: ea este **rezultatul activităților, al economiilor, al achizițiilor, al investițiilor pe care le face zilnic fiecare european**. Elaborarea și utilizarea pieței unice depind într-adevăr de toți europenii!

Obiectivul primordial al prezentului Act este să propună un nou cadru de dialog care să pună dezbateră și implementarea textelor legislative în serviciul europenilor: prin propunerea, impulsivarea și furnizarea unui spațiu de dialog și dezbateri, **Comisia se angajează să restabilească importanța pieței unice, pentru ca aceasta să poată oferi mai multe europenilor.** Parlamentul European și Consiliul, conform rolurilor lor respective, vor hotărî ce acțiuni trebuie întreprinse în ceea ce privește statele membre.

Totuși, acest Act privind piața unică nu va avea succes dacă acest proces de propunere, de luare de decizii, de implementare și de monitorizare nu se va deschide către ceilalți parteneri din amonte.

Numeroasele componente ale prezentului Act, de exemplu măsurile privind serviciile publice sau aspectele fiscale, intră în domeniul de competență al statelor membre și în cele ale administrațiilor lor locale și regionale. Acesta este motivul de bază pentru care toate nivelurile politice din teritoriu trebuie să se implice și să participe din plin la guvernarea pieței unice, în concordanță cu participarea lor activă la politica de coeziune.

Prezentul Act privind piața unică s-a născut din dorința puternică a Președintelui Barroso **de a oferi mai multe șanse strategiei Europa 2020 și de a pune în aplicare în mod operațional principalele recomandări ale Parlamentului European și pe cele exprimate de Mario Monti în raportul său.** Acest Act angajează Comisia Europeană în direcția obținerii de rezultate, a depășirii barierelor pentru pregătirea viitorului și a consolidării Europei pentru a face față provocărilor.

În mod incontestabil, acest Act și punerea sa în aplicare vor fi marcate de un puternic spirit de voluntariat pentru dialog, pentru stabilirea de parteneriate cu părțile interesate și pentru evaluarea obiectivă a rezultatelor.

O influență nu se decretează, ci se construiește. Iată din ce motiv Comisia nu va ocoli nicio dezbateră, nici chiar pe cele mai dificile: partidele politice europene, guvernele și parlamentele naționale, administrațiile, societatea civilă, sindicatele și întreprinderile, asociațiile, consumatorii etc., lucrând în strânsă colaborare cu Comitetul Regiunilor și cu Comitetul Economic și Social European.

Prezentul Act propune 50 de acțiuni cu obiective calendaristice pentru faze de consultare, pe care Comisia le va desfășura în conformitate cu principiile reglementării inteligente. **Conform principiilor transparenței și responsabilității, Comisia îi invită pe fiecare dintre partenerii săi să pregătească aceste faze de dialog, să contribuie cu opinii și să își însușească viitorul mării noastre piețe unice.**

Comisia trebuie să își joace în continuare rolul în ceea ce privește supravegherea și buna implementare a politicilor în domeniul pieței unice. Ea este conștientă de eforturile pe care statele membre trebuie să le depună pentru a lucra în direcția unei piețe mai unificate și mai competitive. Ca atare, Comisia va simpatiza cu acestea, fără însă a pierde din vedere obiectivele.

Propunerea nr. 44: Comisia și statele membre vor coopera pentru a monitoriza evoluția pieței interne, consolidând demersul de evaluare a acquis-ului, în special pe baza procesului de „evaluare reciprocă” a directivei privind serviciile, implementat în prezent de statele membre și de

Comisie. Experiența procesului de evaluare reciprocă a directivei privind serviciile va fi extinsă la alte acte legislative cheie privind piața unică.

Comisia își va continua activitatea de evaluare bazându-se pe experiența concretă acumulată, experimentând și consolidând sinergiile între instrumentele existente (supravegherea pieței, sondajele sectoriale, tabloul de bord al consumatorilor etc.). În acest sens, ea va stabili cu regularitate o listă („top 20”) a așteptărilor celor care activează pe piața unică (întreprinderi, consumatori, lucrători, studenți, pensionari). Această listă va servi ca „termometru” al stării pieței unice și al funcționării acesteia în practică.

De asemenea, Comisia va examina în mod regulat starea pieței unice, în parteneriat cu toți actorii interesați, organizând în fiecare an, împreună cu Parlamentul European, un **Forum al pieței unice**, cu participarea altor instituții, a reprezentanților statelor membre (inclusiv de la nivel regional și local), a membrilor parlamentelor naționale, a cetățenilor și a părților interesate. Primul forum de acest gen ar trebui să aibă loc în 2011.

Propunerea nr. 45: La începutul anului 2011, Comisia va prezenta o strategie privind extinderea sistemului de informare al pieței interne (IMI) la alte domenii legislative în 2011, având ca scop crearea unei veritabile rețele electronice „face to face” a administrațiilor europene. Această strategie va face obiectul unei propuneri legislative.

Sistemul de informare al pieței interne (IMI) a fost conceput ca un instrument flexibil de sprijinire a cooperării administrative în favoarea diverselor acte legislative sectoriale. În prezent, acesta este utilizat în cazul directivei privind calificările profesionale și al directivei privind serviciile. Pentru a valorifica întregul potențial al IMI, trebuie elaborată o strategie clară vizând extinderea IMI la alte sectoare și crearea de sinergii între IMI și alte instrumente care țin de tehnologia informației. Această strategie va fi detaliată într-o comunicare a Comisiei. Principalul obstacol în calea unei extinderi a IMI este lipsa unui temei juridic care să îi satisfacă pe deplin pe responsabilii cu protecția datelor de la nivel european și național. Se va discuta oportunitatea unei propuneri de regulament pentru a remedia această problemă. Propunerea ar urma să stabilească normele privind prelucrarea datelor și alte condiții pentru utilizarea IMI și să facă posibilă cooperarea administrativă în domeniile în care acest lucru este necesar pentru aplicarea legislației privind piața internă, dar nu este prevăzut în mod explicit de legislația în vigoare.

Propunerea nr. 46: În 2011, Comisia va propune o inițiativă privind utilizarea modurilor alternative de soluționare a litigiilor în UE. În acest sens, Comisia va adopta în 2011 o recomandare privind rețeaua de sisteme de soluționare alternativă a litigiilor pentru serviciile financiare. Aceste două inițiative au ca scop asigurarea faptului că sunt instituite mijloace extrajudiciare de recurs simple și cu un bun raport cost/eficacitate pentru rezolvarea litigiilor privind consumul transfrontalier. Până în 2012, Comisia va propune un sistem european de soluționare a conflictelor online privind tranzacțiile electronice. De asemenea, în 2010-2011 Comisia va desfășura o consultare publică cu privire la o abordare europeană în privința recursurilor colective, în scopul identificării modalităților care ar putea să se înscrie în cadrul juridic al Uniunii Europene și în sistemele juridice ale statelor membre.

Pentru a le oferi consumatorilor posibilitatea de a-și face cumpărăturile într-un alt stat membru în deplină încredere și de a profita de drepturile conferite de legislația europeană, aceștia trebuie să aibă siguranța că, în caz de probleme, vor putea obține despăgubiri. Drepturile pe care nu reușim să le facem să fie respectate în practică nu au nicio valoare. Un sondaj recent a estimat că pierderile cauzate consumatorilor europeni de probleme legate de un bun sau serviciu achiziționat se ridică la 0,3% din PIB-ul european. Modurile alternative de reglementare a conflictelor și de asistență în caz de reclamație, precum centrele europene ale consumatorilor, permit o soluționare ușoară, rapidă și rentabilă pentru consumatori și contribuie la menținerea relațiilor întreprinderilor cu clienții lor. Cu toate acestea, consumatorii și întreprinderile nu sunt suficient de bine informați cu privire la sistemele existente de soluționare alternativă a litigiilor, astfel de sisteme fiind încă absente în numeroase sectoare. În sectorul serviciilor financiare, de exemplu, consumatorii nu au deseori altă opțiune decât să recurgă la proceduri judiciare oneroase și greoaie. În unele state membre nu există mecanisme extrajudiciare de soluționare a litigiilor. În plus, până în prezent mecanismele existente nu au demonstrat că sunt suficient de eficiente în context transfrontalier. Prin urmare, este necesară completarea lacunelor existente în ceea ce privește acoperirea geografică și sectorială a rețelei FIN-NET. De altfel, exercitarea dreptului la recurs colectiv nu este întotdeauna ușoară, indiferent dacă se face la tribunal sau într-un cadru extrajudiciar. În absența unor condiții de concurență echitabile, întreprinderile pot suferi din cauza denaturării concurenței. Se pierde astfel ocazia de a realiza economii de scară prin gruparea recursurilor. O ameliorare a mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor dintre consumatori și întreprinderi, în special în domeniul serviciilor financiare, ar aduce beneficii substanțiale pentru consumatori, ar consolida încrederea acestora și ar contribui la dezvoltarea pieței unice.

Propunerea nr. 47: În parteneriat cu statele membre, Comisia va concepe o politică mai hotărâtă pentru a asigura respectarea normelor privind piața unică. Comisia se angajează să pregătească planuri de transpunere și proiecte de tabele de corespondență pentru propunerile legislative prevăzute în cadrul Actului și să reducă durata medie de procesare a dosarelor referitoare la încălcări. Comisia solicită statelor membre să își reducă deficitul de transpunere a directivelor privind piața unică la 0,5% și să notifice tabelele de corespondență cu măsurile de transpunere pe care le-au luat.

S-au depus eforturi considerabile, încă în curs, pentru consolidarea parteneriatului între Comisie și statele membre în domeniul gestionării pieței unice, în special prin implementarea recomandării din 2009 privind parteneriatele²³. Eforturile continue depuse pentru ameliorarea implementării normelor privind piața unică au dat rezultate, după cum demonstrează, de exemplu, nivelul scăzut al deficitului mediu de transpunere din ultimul tablou de bord al pieței interne²⁴.

Totuși, în pofida acestor eforturi, pentru transpunerea integrală a directivelor sunt necesare în medie încă alte șapte luni peste termenul prevăzut de directive²⁵. Statisticile publicate indică pentru 2008 o întârziere de 36% pentru notificarea măsurilor de transpunere, în 2009

²³ Recomandarea Comisiei privind măsurile pentru îmbunătățirea funcționării pieței unice (2009/524/CE), 29.6.2009.

²⁴ V. Tabloul de bord al pieței interne nr. 21.

²⁵ V. Tabloul de bord al pieței interne nr. 21.

întârzierea fiind de 31%, iar în 2010 de 30%²⁶. Cu toate acestea, există în continuare lacune, în special legate de faptul că legislația națională nu este întotdeauna conformă cu directivele pe care le transpune. Durata procedurilor oficiale desfășurate de Comisie în constatarea încălcării obligațiilor prevăzute de dreptul UE și întârzierile considerabile în privința punerii în aplicare a hotărârilor Curții de Justiție de către autoritățile naționale constituie, de asemenea, probleme încă nesoluționate. De asemenea, trebuie să se acorde mai multă atenție chestiunilor legate de aplicarea normelor în momentul elaborării acestora și al evaluării și/sau modificării lor. Comisia va crea instrumente de sprijin, de exemplu prin instituirea sistematică de planuri de transpunere pentru propunerile legislative identificate în cadrul Actului. Datorită acestor planuri, se va putea atrage atenția asupra dificultăților de transpunere într-un stadiu timpuriu.

Este necesară intensificarea eforturilor de punere în aplicare și respectare a normelor; mai ales deoarece aceasta este o condiție esențială pentru buna funcționare a pieței unice, normele trebuind să fie aceleași pentru toți. Aceasta presupune un parteneriat și o cooperare hotărâte cu statele membre, pentru a urmări reducerea deficitului de transpunere. Este necesar un angajament reciproc în vederea verificării conformității dreptului intern cu reglementările cele mai importante ale pieței unice, prin utilizarea sistematică a tabelor de corespondență, care trebuie să fie accesibile cetățenilor și întreprinderilor. Aceste tabele vor fi furnizate statelor membre de către Comisie pentru fiecare nouă directivă prioritară cuprinsă în prezentul Act. De asemenea, trebuie făcute eforturi comune pentru accelerarea procedurilor desfășurate de Comisie în constatarea încălcării obligațiilor prevăzute de dreptul UE și pentru accelerarea respectării hotărârilor Curții de Justiție, fixând de comun acord obiective ambițioase, precum și pentru dezvoltarea utilizării sistematice a modurilor alternative de soluționare a conflictelor, ca SOLVIT și EU-PILOT.

Propunerea nr. 48: Comisia va consolida consultarea și dialogul cu societatea civilă din cadrul procesului de pregătire și de punere în aplicare a textelor legislative. Se va acorda o atenție deosebită luării în considerare a punctelor de vedere exprimate de consumatori, de ONG-uri, de sindicate, de întreprinderi, de deponenți, de utilizatori și de administrațiile teritoriale în cadrul consultărilor care preced adoptarea de propuneri și în special în ceea ce privește activitatea grupurilor de experți.

Politica privind piața unică nu poate decât să se îmbogățească datorită contribuțiilor unei game largi de părți interesate. Doar o mică parte din contribuțiile primite de Comisie provin actualmente de la alte părți decât profesioniștii ce activează în sectoarele vizate. Consumatorii, micii investitori, micile întreprinderi, reprezentanții angajaților, ONG-urile și reprezentanții administrațiilor locale pot contribui cu puncte de vedere utile la punerea în practică a măsurilor, precum și la identificarea măsurii în care politicile propuse pot într-adevăr să aducă valoare adăugată pentru cetățeni.

²⁶ Cifre fundamentate pe numărul de proceduri deschise în constatarea încălcării obligațiilor prevăzute de dreptul UE, pe baza datelor disponibile la adresa următoare:
http://ec.europa.eu/community_law/directives/directives_communication_en.htm.

Propunerea nr. 49: În 2010, Comisia va urmări promovarea unui ghișeu unic care să ofere cetățenilor și întreprinderilor, prin internet, prin telefon sau prin contact personal, informații și acces la serviciul de asistență cu privire la drepturile conferite de piața unică, dezvoltând portalul pe internet „Europa ta” și coordonându-l mai bine cu „Europe Direct”. De asemenea, Comisia va consolida parteneriatele cu statele membre, astfel încât informațiile cu privire la normele și procedurile naționale să fie disponibile și prin intermediul acestui ghișeu unic.

Numeroase rapoarte demonstrează că cetățenii nu-și cunosc prea bine drepturile și nu știu la cine să apeleze pentru a și le exercita în cazul unei probleme, în ciuda abundenței surselor de informații oficiale și a sistemelor de asistență instituite de Comisie. Plecând de la această constatare, portalul „Europa ta” a fost regândit ca ghișeu unic, iar informațiile au fost rescrise complet, ținându-se seama de utilizatori. În următoarele luni, obiectivul este ca acest portal să fie făcut cunoscut europenilor și ca informațiile disponibile să fie îmbogățite pentru a fi și mai utile, în special prin furnizarea de informații cu caracter național (situația precisă din fiecare stat membru, formalitățile care trebuie îndeplinite, contactele pe plan local etc.). Aceasta nu se va putea face fără o colaborare activă cu statele membre.

Propunerea nr. 50: Comisia, în parteneriat cu statele membre, va consolida instrumentele informale de soluționare a problemelor, în special prin îmbunătățirea și consolidarea proiectului „EU Pilot”, a rețelei SOLVIT și a rețelelor de centre europene ale consumatorilor. În ceea ce privește SOLVIT, Comisia va formula propuneri concrete în 2011, pe baza unei evaluări realizate în 2010. Pe termen mai lung, Comisia va examina condițiile unei eventuale dezvoltări suplimentare a acestor mijloace și a altor mecanisme alternative de soluționare a conflictelor, creând legături mai strânse între acestea pentru a se asigura că, în cele din urmă, vor putea aborda mai bine toate problemele legate de piața unică.

SOLVIT funcționează de opt ani, timp în care numărul de cazuri tratate a crescut de peste zece ori, iar centrele sunt solicitate să trateze cazuri din ce în ce mai variate, uneori depășind chiar mandatul strict pe care îl au. Pentru a garanta funcționarea optimă a rețelei în viitor, trebuie declanșată o analiză cu privire la mandatul SOLVIT, la mijloacele de garantare a calității activităților sale și la rapoartele sale cu alte instrumente de soluționare a problemelor. Aceasta va permite, pe termen lung, realizarea de progrese dincolo de SOLVIT, către o situație în care ar putea exista un sistem de soluționare rapidă și neoficială a litigiilor aferente fiecărei probleme întâlnite de un cetățean sau de o întreprindere pe piața unică. În ceea ce privește rețeaua de centre europene ale consumatorilor, aceasta va face obiectul unei evaluări care va duce, în 2011, la propuneri concrete privind dezvoltarea sa ulterioară. La rândul său, proiectul „EU Pilot” vizează asigurarea unei cooperări strânse între statele membre în vederea soluționării mai rapide a problemelor de aplicare a legislației privind piața unică, fără a recurge la proceduri în constatarea încălcării obligațiilor prevăzute de dreptul UE. Varietatea și numărul problemelor care persistă necesită o consolidare a acestei inițiative. Prin urmare, Comisia a lansat o inițiativă de extindere a sferei de aplicare a proiectului de la 24 la 27 de state membre.

CONCLUZIE: PENTRU O DEZBATERE PUBLICĂ LA NIVEL EUROPEAN

Reînnoirea pactului de încredere dintre europeni și marea lor piață unică, pentru ca aceasta din urmă să poată redeveni un instrument de creștere și să ne permită să facem față provocărilor – acesta este obiectivul prezentului Act.

Înainte de toate, acesta este un demers global pe care Comisia își propune să îl pună în aplicare: consolidarea economiei sociale de piață prin repunerea întreprinderilor și europenilor în centrul pieței unice, cu scopul recăpătării încrederii; elaborarea de politici de piață pentru o creștere durabilă și echitabilă; instituirea unor instrumente de bună guvernanta, a dialogului, a parteneriatului și a evaluării. Această abordare globală va necesita o coordonare a activităților Comisiei și ale altor instituții, precum și intensificarea măsurilor subsecvente. Aceasta nu va afecta mecanismele de urmărire instituite în cadrul inițiativelor emblematice ale strategiei Europa 2020.

Acesta este un demers colectiv care angajează Comisia dar și, conform rolului și procedurilor proprii, Parlamentul și Consiliul. Consiliul Economic și Social și Comitetul Regiunilor vor deschide sfera dezbaterilor către aleșii din teritoriu, către partenerii sociali sau economici, către asociațiile și către actorii societății civile. Dincolo de aceasta, **Actul privind piața unică va fi supus dezbaterii în întreaga Europă** în lunile următoare. Tradus în toate limbile statelor membre, acest Act se va adresa tuturor parlamentarilor europeni și naționali, autorităților regionale (inclusiv din regiunile ultraperiferice), precum și partenerilor sociali și actorilor economici și sociali și ai societății civile. Părților interesate le vor fi puse la dispoziție instrumente de informare specifice.

Astfel, în jurul mizelor economiei sociale de piață de înaltă competitivitate se vor crea condițiile unei **veritabile dezbateri publice la nivel european**.

Toate părțile interesate sunt invitate să își exprime punctul de vedere asupra relansării pieței unice și, în special, asupra celor 50 de măsuri propuse în prezentul document, la adresa următoare: http://ec.europa.eu/internal_market/smact. Părților interesate le vor fi puse la dispoziție instrumente de informare specifice.

Contribuțiile acestora trebuie să parvină Comisiei cel târziu la 28 februarie 2011. Pe baza răspunsurilor primite, Comisia va propune pecetluirea angajamentului luat de celelalte instituții cu privire la versiunea definitivă a Actului.

Contribuțiile primite vor fi publicate pe internet. Pentru orice informație legată de prelucrarea datelor dumneavoastră cu caracter personal și a contribuției dumneavoastră, este important să luați la cunoștință declarația specifică de confidențialitate care figurează pe site-ul susmenționat.

Comisia speră ca, la finele acestei dezbateri publice și pe baza concluziilor trase, toate instituțiile europene să se angajeze, la începutul anului 2011, să transforme prezentul Act și cele 50 de măsuri ale sale într-un plan de acțiune politică definitiv pentru perioada 2011-2012. Aceasta va servi la marcarea în mod dinamic a celei de-a 20-a aniversări a pieței unice, care va avea loc la sfârșitul anului 2012.

Realizarea în 2012 a inițiativelor cuprinse în acest Act va reprezenta momentul în care se vor evalua punerea în aplicare a pactului și rezultatele obținute în ceea ce privește creșterea durabilă și îmbunătățirea gradului de încredere a europenilor în piața unică. În vederea evaluării acestor rezultate se vor elabora indicatori care ar putea măsura, de exemplu:

– evoluția costurilor pentru eliberarea unui brevet;

- cantitatea de bunuri tranzacționate între statele membre, ca procent din PIB-ul UE;
- ponderea serviciilor transfrontaliere ca procent din PIB-ul UE și a numărului de întreprinderi stabilite într-un alt stat membru decât statul membru în care își au sediul principal;
- numărul autorităților publice interconectate prin Sistemul de informare al pieței interne (IMI) și numărul solicitărilor introduse; și
- procentul de bunuri și servicii achiziționate online dintr-o altă țară.

Pe baza acestei evaluări, Comisia va avea în vedere o a doua fază de dezvoltare a pieței unice, cu ocazia căreia vor putea fi identificate alte surse de creștere și de încredere în noua piață unică. În acest sens, Comisia va desfășura o activitate amănunțită de cercetare, studiu și analiză.

1. O creștere puternică, durabilă și echitabilă pentru întreprinderi			
1.1 Încurajarea și protejarea creației			
Propunerea nr. 1	Parlamentul European și Consiliul ar trebui să depună toate eforturile pentru adoptarea propunerilor privind brevetul UE, regimul său lingvistic și sistemul unificat de soluționare a litigiilor. Obiectivul este ca primele brevete UE să fie eliberate în 2014.	Fără termen	O Uniune a inovării
Propunerea nr. 2	Comisia va propune o directivă-cadru privind gestionarea drepturilor de autor în 2011, în scopul deschiderii accesului la conținuturile online prin ameliorarea guvernantei, a transparenței și a gestiunii electronice a drepturilor de autor. Comisia va propune, de asemenea, o directivă privind operele orfane.	2011	O agendă digitală pentru Europa
Propunerea nr. 3	În 2010, Comisia va propune un plan de acțiune împotriva contrafacerii și pirateriei, cuprinzând măsuri legislative și nelegislative. În plus, în 2011 Comisia va înainta propuneri legislative în special pentru a adapta cadrul legislativ la nevoile apărute ca urmare a dezvoltării internetului, precum și pentru a consolida acțiunile autorităților vamale în acest domeniu și va reexamina strategia sa cu privire la punerea în practică a drepturilor de proprietate intelectuală în țările terțe.	2010/2011	O politică industrială integrată
1.2 Promovarea de noi abordări pentru o creștere durabilă			
Propunerea nr. 4	Comisia și statele membre vor coopera pentru a monitoriza evoluția pieței interne a serviciilor pe baza procesului de „evaluare reciprocă” a directivei privind serviciile, implementat în prezent de statele membre și de Comisie. În 2011, Comisia va indica măsurile concrete care trebuie luate în acest scop, inclusiv în sectorul serviciilor pentru întreprinderi.	2011	
Propunerea nr. 5	Până la sfârșitul lui 2011, Comisia va adopta inițiative care vizează dezvoltarea comerțului electronic pe piața internă. Acestea se vor concentra în special asupra problemelor întâlnite de consumatori în economia digitală. Acestea vor include o comunicare privind funcționarea comerțului electronic și, pe lângă aceasta, orientări pentru statele membre referitoare la garantarea aplicării efective a dispoziției din directiva privind serviciile care vizează combaterea discriminărilor împotriva beneficiarilor de servicii pe motiv de naționalitate sau loc de reședință.	2011	O agendă digitală pentru Europa Raport privind cetățenia

Propunerea nr. 6	Comisia va propune în 2011 o modificare a cadrului de reglementare a standardizării, pentru ca procedurile de standardizare să devină mai eficiente, mai eficiente și mai participative și pentru a extinde la servicii utilizarea acestor proceduri.	2011	O politică industrială integrată O Uniune a inovării O agendă digitală pentru Europa
Propunerea nr. 7	În 2011, Comisia va adopta o carte albă privind politica în domeniul transporturilor, care va propune o serie de acțiuni destinate în special să elimine obstacolele reziduale identificate între modurile de transport și între sistemele de transport naționale.	2011	O politică industrială integrată
Propunerea nr. 8	În 2011, Comisia va adopta o propunere având ca scop revizuirea directivei privind impozitarea energiei, pentru a reflecta mai bine obiectivele climatice și energetice ale UE în contextul fiscal, reducând nivelurile minime de acciză pe emisiile de CO2 și pe conținutul energetic.	2011	
Propunerea nr. 9	Comisia va propune o inițiativă având ca scop instituirea unui grup la nivel înalt privind serviciile pentru întreprinderi, cu scopul de a studia deficiențele pieței și aspectele legate de standardizare, inovare și comerț internațional în sectoare precum logistica, gestionarea instalațiilor, marketingul și publicitatea.		
Propunerea nr. 10	Comisia va examina, înainte de 2012, oportunitatea unei inițiative cu privire la amprenta ecologică a produselor, urmărind să răspundă la problema impactului pe care produsele îl au asupra mediului, inclusiv privind emisiile de CO2. Inițiativa va examina modalitățile de stabilire a unei metodologii comune la nivel european pentru evaluarea și indicarea acestora.	2012	O politică industrială integrată
Propunerea nr. 11	La începutul anului 2011, Comisia va prezenta un plan de eficacitate energetică, pentru a exploata potențialul semnificativ de economisire a energiei prin completarea politicilor existente în toate sectoarele consumatoare de energie.	2011	

1.3 Pentru întreprinderile mici și mijlocii			
Propunerea nr. 12	În 2011, Comisia va adopta un plan de acțiune pentru ameliorarea accesului IMM-urilor la piețele de capital. Acesta va cuprinde măsuri având ca scop ameliorarea vizibilității IMM urilor pentru investitori, crearea unei rețele eficiente de burse sau piețe reglementate special dedicate IMM-urilor și o mai bună adaptare la IMM-uri a obligațiilor privind cotarea și publicitatea.	2011	O Uniune a inovării
Propunerea nr. 13	Până la sfârșitul anului 2010, Comisia va evalua inițiativa referitoare la IMM-uri („Small Business Act”), pentru a asigura, între altele, aplicarea principiului de a gândi mai întâi la scară mică („Think Small First”) în politică și în procedura legislativă, în scopul realizării unei legături strânse între „Small Business Act” și strategia Europa 2020.	2010	O politică industrială integrată
Propunerea nr. 14	În 2011, Comisia va propune o revizuire a directivelor privind standardele contabile, în vederea simplificării obligațiilor de raportare financiară și a reducerii constrângerilor administrative, în special a celor care afectează IMM-urile.	2011	
1.4 Finanțarea inovării și investițiile pe termen lung			
Propunerea nr. 15	Comisia va avea în vedere favorizarea creării de împrumuturi obligatate private pentru finanțarea proiectelor europene („project bonds”).		O politică industrială integrată
Propunerea nr. 16	Comisia va explora măsuri capabile să încurajeze o contribuție mai activă a investițiilor private – în special pe termen lung - la realizarea obiectivelor strategiei Europa 2020. Aceste măsuri s-ar putea referi la o reformă în domeniul guvernării întreprinderilor, la crearea de stimulente pentru investițiile durabile și etice pe termen lung necesare pentru o creștere inteligentă, ecologică și incluzivă. În plus, până în 2012, Comisia va lua măsuri astfel încât fondurile cu capital de risc stabilite în orice stat membru să poată opera și investi liber în Uniunea Europeană (dacă este cazul, prin adoptarea unui nou regim legislativ). Ea va încerca să elimine orice tratament fiscal nefavorabil activităților transfrontaliere.	2012	O Uniune a inovării

Propunerea nr. 17	După evaluarea legislației europene în domeniul achizițiilor publice, aflată în curs, și pe baza unei consultări la scară largă, Comisia va înainta, cel târziu în 2012, propuneri legislative având ca scop simplificarea și modernizarea normelor europene, pentru a fluidiza atribuirea contractelor de achiziții, precum și permiterea unei mai bune utilizări a achizițiilor publice în sprijinul altor politici.	2012	O Uniune a inovării O politică industrială integrată
Propunerea nr. 18	În 2011, Comisia va adopta o inițiativă legislativă privind concesionările de servicii. Existența unor norme clare și proporționate va permite ameliorarea accesului la piață pentru întreprinderile europene, garantându-se astfel transparența, egalitatea de tratament și condiții egale de concurență pentru operatorii economici. Acestea vor încuraja parteneriatele public-private și vor dezvolta potențialul unui mai bun raport calitate/preț pentru utilizatorii serviciilor și pentru autoritățile contractante.	2011	
1.5 Crearea unui mediu juridic și fiscal favorabil întreprinderilor			
Propunerea nr. 19	Comisia va lua inițiative pentru ameliorarea coordonării politicilor fiscale naționale, în special printr-o propunere de directivă având ca scop stabilirea unei baze de impozitare consolidate comune pentru societăți în 2011.	2011	
Propunerea nr. 20	Comisia va publica o nouă strategie privind TVA în 2011, pe baza unei cărți verzi, prevăzută pentru 2010, care va reexamina în amănunțime sistemul TVA.	2011	
Propunerea nr. 21	În 2011, Comisia va propune o legislație de instituire a interconectării registrelor societăților.	2011	
Propunerea nr. 22	Până în 2012, Comisia va propune o decizie având ca scop garantarea recunoașterii reciproce a identificării electronice și a autentificării electronice în întreaga UE, pe baza serviciilor de autentificare online care vor trebui puse la dispoziție în toate statele membre. În 2011, Comisia va propune o revizuire a directivei privind semnătura electronică, în vederea furnizării unui cadru juridic pentru recunoașterea și interoperabilitatea transfrontalieră a sistemelor de autentificare electronică.	2012	O agendă digitală pentru Europa

1.6 Competitivitatea pe piețele internaționale			
Propunerea nr. 23	Comisia va urmări dezvoltarea cooperării în materie de reglementare cu principalii parteneri comerciali (atât la nivel bilateral – dialoguri privind reglementarea – cât și la nivel multilateral – de exemplu în cadrul G20), având dublul obiectiv de a promova convergența reglementărilor, în special încurajând, dacă este posibil, echivalența regimurilor din țări terțe, și de a milita pentru adoptarea pe scară mai largă a unor norme internaționale. Pe această bază, Comisia va negocia acorduri comerciale internaționale (atât multilaterale, cât și bilaterale), punând accentul în special pe accesul la piață și pe convergența în materie de reglementare, mai ales pentru servicii, drepturi de proprietate intelectuală și subvenții.	În curs	O politică industrială integrată
Propunerea nr. 24	În 2011, Comisia va prezenta o propunere legislativă referitoare la un instrument al UE bazat pe implementarea angajamentelor internaționale ale Uniunii Europene, în vederea consolidării capacității sale de a asigura o mai bună simetrie în ceea ce privește accesul la piețele de achiziții publice din țările industrializate și din principalele țări emergente.	2011	Comunicare privind politica comercială
2. Recăpătarea încrederii prin repunerea europenilor în centrul pieței unice			
2.1 Ameliorarea serviciilor publice și a infrastructurilor cheie			
Propunerea nr. 25	Comisia se angajează să adopte, până în 2011, o comunicare însoțită de un set de acțiuni referitoare la serviciile de interes general.		
Propunerea nr. 26	În 2011, Comisia va adopta o variantă revizuită a orientărilor comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport, precum și o propunere referitoare la un cadru global de finanțare a infrastructurilor de transport.	2011	O politică industrială integrată
Propunerea nr. 27	Comisia va adopta o comunicare privind prioritățile infrastructurilor energetice până în 2020-2030, pentru a contribui la dezvoltarea unei piețe interne a energiei complet operaționale, răspunzând la problema verigilor lipsă și facilitând integrarea surselor de energie regenerabile. Mijloacele necesare pentru implementarea acestor priorități vor fi propuse în 2011 ca parte a unui nou instrument pentru securitate și infrastructuri energetice în Europa.	2011	O politică industrială integrată

Propunerea nr. 28	Parlamentul European și Consiliul ar trebui să adopte propunerea de decizie privind instituirea unui program de acțiuni pentru spectrul european de frecvențe radio, în vederea unei gestionări și utilizări mai eficiente a spectrului radio european.	Fără termen	O agendă digitală pentru Europa
2.2 Întărirea solidarității pe piața unică			
Propunerea nr. 29	Pe baza noii sale strategii pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană, Comisia va garanta luarea în considerare a drepturilor garantate de Cartă, inclusiv dreptul de a desfășura acțiuni colective. Comisia va analiza în prealabil și în mod amănunțit impactul social al tuturor propunerilor legislative privind piața unică.	2011	
Propunerea nr. 30	În 2011, Comisia va adopta o propunere legislativă având ca scop ameliorarea implementării directivei privind detașarea lucrătorilor, care va putea să includă sau să fie completată de o clarificare a exercitării drepturilor sociale fundamentale în contextul libertăților economice ale pieței unice.	2011	
Propunerea nr. 31	În 2011, Comisia va reexamina directiva privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (fonduri de pensii) și va elabora alte propuneri pe baza Cărții verzi din iulie 2010 privind pensiile, între altele pentru a elimina obstacolele cu care se confruntă lucrătorii mobili cu ocazia pregătirilor pentru pensionare.	2011	
Propunerea nr. 32	Comisia va lansa o consultare a partenerilor sociali în vederea realizării unui cadru european pentru anticiparea restructurărilor industriale.	2011	O politică industrială integrată
2.3 Acces la locuri de muncă și la programe de formare de-a lungul vieții			
Propunerea nr. 33	În 2012, Comisia va propune o inițiativă legislativă de reformare a sistemelor de recunoaștere a calificărilor profesionale, pe baza realizării în 2011 a unei evaluări a acquis-ului, pentru a facilita mobilitatea lucrătorilor și a adapta formarea la necesitățile actuale ale pieței muncii. În acest cadru va fi evaluat potențialul unei legitimații profesionale.	2012	Raport privind cetățenia
Propunerea nr. 34	Comisia va crea, în cooperare cu statele membre, o legitimație „Tineretul în mișcare”, care va facilita mobilitatea tuturor tinerilor ce doresc să studieze în alt stat membru. Ea își va îmbogăți site-ul de internet dedicat programului „Tineretul în mișcare”, furnizând informații cu privire la educația la distanță și oportunitățile de studiu și de formare în Europa.	2012	Comunicarea „Tineretul în mișcare”

Propunerea nr. 35	Comisia va asigura implementarea cadrului european de calificări, în parteneriat cu statele membre. Ea va înainta o propunere de recomandare a Consiliului privind promovarea și validarea formării extrașcolare („non formal and informal learning”). De asemenea, va propune crearea unui „pașaport european de competențe”, care va permite fiecăruia să ofere detalii cu privire la cunoștințele și competențele dobândite de-a lungul vieții. Comisia va crea o punte de legătură între cadrul european de certificare și nomenclatorul de meserii (ocupații) din Europa.	2011	Comunicarea „Tineretul în mișcare”
2.4 Noi mijloace pentru economia socială de piață			
Propunerea nr. 36	În 2011, Comisia va propune o inițiativă privind antreprenoriatul social, pentru a susține și însoți dezvoltarea de proiecte de întreprinderi inovatoare pe plan social în cadrul pieței unice, utilizând în special evaluarea socială, etichetările etice și de mediu, achizițiile publice, instituirea unui nou regim al fondurilor de investiții și captarea economiilor pasive.	2011	
Propunerea nr. 37	Din mai multe motive care țin în esență de natura finanțării sau de alegerea acționarilor sau a părților interesate care sprijină și însoțesc proiecte foarte inovatoare pe plan social, economic și, uneori, tehnologic, economia socială se structurează printr-o diversitate de statute juridice distincte (fundații, cooperative, asociații mutuale etc.). Comisia va propune măsuri care vor permite ameliorarea calității structurilor juridice vizate, pentru a optimiza funcționarea acestora și a le facilita dezvoltarea în cadrul pieței unice.	2011/2012	
Propunerea nr. 38	Comisia va lansa o consultare publică (carte verde) cu privire la guvernanta întreprinderilor. De asemenea, va lansa o consultare publică cu privire la opțiunile posibile pentru ameliorarea transparenței informațiilor furnizate de întreprinderi cu privire la aspectele sociale și de mediu și la respectarea drepturilor omului. Aceste consultări ar putea avea ca rezultat luarea de inițiative legislative.	2011/2012	O politică industrială integrată
2.5 O piață unică în serviciul consumatorilor			
Propunerea nr. 39	În 2011, Comisia va elabora un plan de acțiune multianual pentru dezvoltarea supravegherii pieței la nivel european. În plus, în cooperare cu serviciile vamale și cu autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre, Comisia va elabora, în 2011, orientări privind controalele vamale în domeniul siguranței produselor. De asemenea, Comisia va propune o revizuire a directivei privind siguranța	2011	O politică industrială integrată

	generală a produselor, în vederea garantării unui cadru coerent și eficace pentru siguranța bunurilor de consum din UE.		
Propunerea nr. 40	La începutul anului 2011, Comisia va adopta o inițiativă legislativă privind accesul la anumite servicii bancare de bază. De asemenea, va invita sectorul bancar să prezinte o inițiativă de autoreglementare având ca scop ameliorarea transparenței și a comparabilității comisioanelor bancare, până la sfârșitul anului 2011.	2011	
Propunerea nr. 41	Până în februarie 2011, Comisia va propune o directivă având ca scop crearea unei piețe unice integrate a creditului ipotecar cu un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.	2011	
Propunerea nr. 42	Până la sfârșitul anului 2010, Comisia va adopta o comunicare având ca scop identificarea și suprimarea obstacolelor fiscale cu care se confruntă încă cetățenii europeni.	2010	Raport privind cetățenia
Propunerea nr. 43	În 2012, Comisia va adopta o propunere de modificare a regulamentului privind drepturile pasagerilor transportului aerian, având în vedere în special efectele recente crize provocate de erupția vulcanului islandez și, în cazul adoptării propunerii legislative referitoare la sectorul rutier (autobuz și autocar), o comunicare cu privire la drepturile pasagerilor tuturor modurilor de transport.	2012	Raport privind cetățenia
3. Dialog, parteneriat, evaluare: Instrumentele unei bune guvernante a pieței unice			
Propunerea nr. 44	Comisia și statele membre vor coopera pentru a monitoriza evoluția pieței interne, consolidând demersul de evaluare a acquis-ului, în special pe baza procesului de „evaluare reciprocă” a directivei privind serviciile, implementat în prezent de statele membre și de Comisie. Experiența procesului de evaluare reciprocă a directivei privind serviciile va fi extinsă la alte acte legislative cheie privind piața unică.		O politică industrială integrată
Propunerea nr. 45	La începutul anului 2011, Comisia va prezenta o strategie privind extinderea sistemului de informare al pieței interne (IMI) la alte domenii legislative în 2011, având ca scop crearea unei veritabile rețele electronice „face to face” a administrațiilor europene. Această strategie va face obiectul unei propuneri legislative.	2011	

Propunerea nr. 46	În 2011, Comisia va propune o inițiativă privind utilizarea modurilor alternative de soluționare a litigiilor în UE. În acest sens, Comisia va adopta în 2011 o recomandare privind rețeaua de sisteme de soluționare alternativă a litigiilor pentru serviciile financiare. Aceste două inițiative au ca scop asigurarea faptului că sunt instituite mijloace extrajudiciare de recurs simple și cu un bun raport cost/eficacitate pentru rezolvarea litigiilor privind consumul transfrontalier. Până în 2012, Comisia va propune un sistem european de soluționare a conflictelor online privind tranzacțiile electronice. De asemenea, în 2010-2011 Comisia va desfășura o consultare publică cu privire la o abordare europeană în privința recursurilor colective, în scopul identificării modalităților care ar putea să se înscrie în cadrul juridic al Uniunii Europene și în sistemele juridice ale statelor membre.	2011	O agendă digitală pentru Europa Raport privind cetățenia
Propunerea nr. 47	În parteneriat cu statele membre, Comisia va concepe o politică mai hotărâtă pentru a asigura respectarea normelor privind piața unică. Comisia se angajează să pregătească planuri de transpunere și proiecte de tabele de corespondență pentru propunerile legislative prevăzute în cadrul Actului și să reducă durata medie de procesare a dosarelor referitoare la încălcări. Comisia solicită statelor membre să își reducă deficitul de transpunere a directivelor privind piața unică la 0,5% și să notifice tabelele de corespondență cu măsurile de transpunere pe care le-au luat.	2011	
Propunerea nr. 48	Comisia va consolida consultarea și dialogul cu societatea civilă din cadrul procesului de pregătire și de punere în aplicare a textelor legislative. Se va acorda o atenție deosebită luării în considerare a punctelor de vedere exprimate de consumatori, de ONG-uri, de sindicate, de întreprinderi, de deponenți, de utilizatori și de administrațiile teritoriale în cadrul consultărilor care preced adoptarea de propuneri și în special în ceea ce privește activitatea grupurilor de experți.	2011	Raport privind cetățenia
Propunerea nr. 49	În 2010, Comisia va urmări promovarea unui ghișeu unic care să ofere cetățenilor și întreprinderilor, prin internet, prin telefon sau prin contact personal, informații și acces la serviciul de asistență cu privire la drepturile conferite de piața unică, dezvoltând portalul pe internet „Europa ta” și coordonându-l mai bine cu „Europe Direct”. De asemenea, Comisia va consolida parteneriatele cu statele membre, astfel încât informațiile cu privire la normele și procedurile naționale să fie disponibile și prin intermediul acestui ghișeu unic.	2010	Raport privind cetățenia

Propunerea nr. 50	Comisia, în parteneriat cu statele membre, va consolida instrumentele informale de soluționare a problemelor, în special prin îmbunătățirea și consolidarea proiectului „EU Pilot”, a rețelei SOLVIT și a rețelelor de centre europene ale consumatorilor. În ceea ce privește SOLVIT, Comisia va formula propuneri concrete în 2011, pe baza unei evaluări realizate în 2010. Pe termen mai lung, Comisia va examina condițiile unei eventuale dezvoltări suplimentare a acestor mijloace și a altor mecanisme alternative de soluționare a conflictelor, creând legături mai strânse între acestea pentru a se asigura că, în cele din urmă, vor putea aborda mai bine toate problemele legate de piața unic.	2011	
-------------------	---	------	--